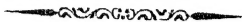

தெய்வமே துணை.

விவேகசிந்தாமணி.

அலலல்போம் வலவினைபோ மன்னைவழிற் றிற்பிறந்த
தொலைபோம் போகாத்துயரம்போம்-நல்ல
குணம்திக மாமருணைக் கோபுரத்துள் மேவுங்
கணபதிபைக் கைநொழுதக் கால். (க)

சாத்திரத்தா ளளவுபடாத் தனிமுதலைப் பராபரத்தைத்
தானேதானும், மாத்திரமாப்நிற்பதனை வாய்விட்டுப்பேசாத
மேளனைவைப்பைக், காத்திரவாதனைகடந்த வறிஞருக்குப்பல
மீயுங் கற்புகத்தைப், பார்த்தவிடந்தொழுகழும் பரமசகீர்த
பபொருளைப் பணிதலசெய்வாய். (உ)

ஆபத்துக்குதவாபபிள்ளை யரும்பசிக்குதவாவன்னந்
தாபத்தைத்தீராத்தண்ணீர் தரித்திரமறியாப்பென்டீர்
மோபத்தையடக்காவேந்தன் குருமொழிதொள்ளாச்சீடன
பாபத்தைத்தீராத்தீர்த்தம் பயனிலையேழுந்தானே. (ங)

சந்திரனில்லாவானந் தாமரையில்லாப்பொய்கை
மந்திரியில்லாவேந்தன் மதகரியில்லாச்சேனை
வந்தரப்புலவரிலலாத் தொல்சபைக தரில்வாழ்வு
வந்திகளில்லாவீணை தனமிலாமங்கைபோலாம். (ச)

மூப்பிலாக்குமரிவாழ்க்கை முனையிலாவரசன்வீரங்
காப்பிலாவினைந்தபூமி கரையிலாதிருந்தவேரி (னம்
'கோப்பிலா'ன்கொண்டகோலங் குருவிலா'ன்கொண்டனா
ஆப்பிலாச்சகடுபோல வழியுமென அரைக்கலாமே. (ந)

பிள்ளைதான்வயதின்மூத்தாற் பிதாவின்சொறபுத்திகேளான
கள்ளினற்குழலாள்மூத்தாற் கணவனைக்கருதிப்பாராள்
தெள்ளறவித்தைகற்றாற் சீடனுங்குருவைந்தேடான்
உள்ளநோய்பிணிகடர்ந்தா லுலம்பணமிதரைத்தேடார் (சு)

ஆலகாலவிடத்தையுநம்பலா மாற்றையுமபெருங் காற்
றையுநம்பலாங், கோலமாமதயாகைபைநம்பலாங் கொலலும
வேங்கைப்புலியையுநம்பலாங், காலனார்விடுதூதரைநம்பலாங்
கள்ளர்வேடர்மறவரைநம்பலாந், சேலைகட்டியமாதரைநற்
னார் நெருவினினஅதியங்கித்தவி யாரே. (எ)

கலலாதமாந்தரையுங் கடுங்கோபத்துரைகளையுங் கால
ந்தேர்ந்து, சொல்லாதவமைச்சரையுந் அயாக்குதவாத்தேவ
ரையுந் சுருதிநூலில், வலலாவந், பணர், மையுங் கொண்ட
னோடெந்நாளும் வலதுபிசி, நலனார்போலருகிருக்கு மனை
வியையுமொருநாளு நம்பொணாதே. (அ)

அத்தியினமலரும்வேள்ளை யாக்கைகொள்காக்கைதானும்
பித்தர்தம்மனமுநீறிற் பிறந்தமீன்பாதந்தானும்
அத்தன்மால்பிரமதேவ னுள்ளவிடப்பட்டானுந்
சித்திரவிழியார்நெஞ்சந்தெரிந்தவரில்லைகண்டிர். (க)

படிபின்பொழுதேவதைத்திடும் பச்சைநாவியைநம்ப
லாம், பழிநமக்கெனவழிமறித்திடும் பழையலீலியைநம்பலாங்,
கொடுமதக்குவ டெனவளர்த்திடு குஞ்சரத்தையு நம்பலாங்,
குலுங்கப்பேசினகைத்திடுஞ்சிறு குமரர்தம்மையுநம்பலாங், க
டையிலக்கமுமெழுதிவிட்ட கணக்கர்தம்மையுநம்பலாங், கா
க்கைபோல்விழி பார்த்திடுங்குடிச் காணியாளரைநம்பலாம்,
நடைகுலுக்கியுமுகமினிக்கியு நகைநகைத்துடுமாதரை, நம்
பொண்துமெய் நம்பொண்துமெய் நம்பொண்துமெய் கா
ணுமே.

(௧0)

எத்தொழிலைச்செய்தாலு மேதவத்தைப்பட்டாலும்
முத்தர்மனமிருக்குமோனத்தே-வித்தகமாய்க்
கூதிவினையாடியிரு கைவீசிவந்தாலும்
தாதிமனநீர்க்குடத்தே தான்.

(௧௧)

சோரமனையாட்டிகச் சோரபிரான்மேனமையாய்ச்
சேரத்தொழில்செய்யுந் திட்டம்போல்-பேர்பெரியர்
அத்தனடிமேன்மனத்தை யானதுவைத்துகந்தே
எத்தொழிலுஞ்செய்வ ரிசைந்து.

(௧௨)

மாலினிலிருவரும் மருவிமாசிலாப்
பாலனைப்பயந்தபின் படிப்பியாதுயர்
தாலமேற்செல்வமா வளர்த்ததங்கட்கோர்
காலனைவளர்க்கின்ற காட்சிபோலுமால்.

(௧௩)

தீதுநன்றறிகிலாச் சேயரென்செய்வார்
கோதறவவரைநன் னெறியிற்கூட்டிடா

சு

விவேகசிந்தாமணி.

தேதங்களவர்முன்செய் திழிவைக்கற்பிக்கும்
தாதைதாய்புதல்வர்க்குச் சத்துருக்களே. (கசு)

மெய்தனைப்பெறு கின்றதுமாலிராபு
புந்தியன்பொடு போற்றிவளர்ப்பதுந
தந்தைமாண்டுழி தம்முறைக்கேற்பன
அந்தமிலகடனாற்று நற்கேயன்றே. (கசு)

நிட்டேரமாக நிதிதேடுமன்னவனும
இட்டதனைமெச்சா விரப்போனும்-முட்ட வே
கூ சிலிலைலலாக் குலக்கொடியுங்கூசிய
வெலியுங்கெட்டு விரும். (கசு)

தன்னுடன்பிறவாத்தம்பிதனைப்பெறாந் தாயார் தந்தை
அன்னியரிடத்துச்செலவமருப்பொருள்வேசியான
மன்னியவேட்டின்கலவிமறுமனையாட்டி வாழ்த்தை
இன்னவாங்கருமமெட்டுமிடுங்கத்துக்குதவாவனநே. (கசு)

அரவினையாட்டுவாரு மருங்களிஞாட்டுவாரும்
இரவினிற்றனிப்போவாரு மெரிசீர்நீந்துவாரும்
விரைசெறிசூலியான வேசையைவிருமபுவாரும்
அரசனைப்பகைத்திட்டாரு மாருயிரிழப்பர்மாதோ. (கசு)

கடன்படுபிதாவுபெங்குங் கண்டவர்தங்கட்கெலலாம்
உடன்படுமன்னைதானு முயர்ந்திடும்ரூபந்தானே
அடர்ந்திடுப்பாரிவித்தை யப்பிசியாதபின்னை
நடங்கனாவிவர்களுன்குஞ் சத்துருவாரும்ன்றே. (கசு)

ஏசியிடவி னிடாமையேநன்றெதிறிற்
 ிபேசுமனையாளிற் பேய்நன்று-நேசமிலா
 வங்கணத்தினன்று வலியபகைவாழ்வில்லாச்
 சங்கடத்திற்சாவதே நன்று. (௨௦)

மாடில்லான்வாழ்வு மதியில்லாவாணிபமும்
 நாடில்லான்செங்கோ னடாத்துவதும்-கூடும்
 குருவில்லாவித்தை குணமில்லாப்பெண்டும்
 விருந்தில்லாவிடும் விழல். (௨௧)

நேசனைக்காணாவிடத்து நெஞ்சாரவேதுதித்தல்
 ஆசானையெவ்விடத்து மப்படியே-வாச
 டனையானைப்பஞ்சனையில் மைந்தர் தமைநெஞ்சில்
 வினையானை வேலைமுடிவில். (௨௨)

தூர்ச்சனரும்பொன்னுந் துடியுந்துரகதழும்
 அச்சமறமுன்னிற்கு மாயிழையும்-நச்சாவும்
 உண்டித்தவெள்ளங் கரும்புமிளநீரும்
 தன்டித்தார் க்கன்றோ சயம். (௨௩)

அருந்தொழிலாற்றும் புகுந்திருந்திய
 மெய்நிறைந்துநீருந்த கன்னியும்-நொந்து
 நெறிமாறிவந்த விருந்துமிம்மூவர்
 பெறுமாறிய பொருள். (௨௪)

தனனையளித்தா டமையன்மனைகுருவின்
 பன்னியரசன் பழிநேவி-தன்மனையைப்

கூ

விவேகசிந்தாமணி.

பெற்றாளிவரையே பேசிலெவருக்கும்
நற்றாயரென்றே நவில்.

(௨௫)

குருவுபதேசமாதர் கூடியவிற்பந்தன்பால்
மருவியநியாயங்கல்வி வயதுதான்செய்ததன்மம்
அரியமந்திரம்விசார மாண்மையிங்கிவைகளெல்லாம்
ஒருவருந்தெரியவொண்ணு துரைத்திடிலழிந்துபோமே. ௨௬

மந்திரந்தன்னைப்பிறவமதித்தல்மகளிரைச்சேர்தல்வஞ்
சனைதன், நந்தவிலாயுள்பிறந்தநாளில்லி னண்ணியகுற்றநீணி
திய, முந்தியகற்பின்பினைவிதன்குணங்கண் மொழிந்தவிவ்
வொன்பதுமாவி, சிந்துறவரினும்பிறரொடுமொழித நீதென
வுரைத்தனர்தெளிந்தோர்.

(௨௭)

தகுதிகொள்கடனக் கடன்றனைத்தீர்த்த ருன்பொருள்
கோடல்பின்பகர்தல், மகளிரைக்கொடுத்தல் தன்னுடையெ
ழுக்க மரபினிற்றிரிந்தநன்பாவம், புகலருமயலோர் நற்குண
மென்னப் புகன்றவிவ்வொன்பதுமெவர்க்கு, மிகலறமறையா
துரைத்திடலொழுக்கத் தியல்பெனமொழிவர் நன்குணர்ந்
தோர்.

(௨௮)

தந்தையுரைதட்டினவன் ருயுரையிகழ்ந்தோன்
அந்தமுறுதேசிகர்த யாணையைமறந்தோன்
வந்தமுறைவேதநெறி மாறினவனால்வர்
செந்தழலின்வாயினிடை சேர்வதுமெய்கண்டர்.

(௨௯)

குக்கலைப்பிடித்துநாவிக் கூண்டினிலடைத்துவைத்து
மிக்கதோர்மஞ்சள்பூசி மிகுமணஞ்செய்தாலுந்தான்

அக்குலம்வேறதாமோ வதன்மணம்புனுசுண்டாமோ
குக்கலேகுக்கலல்லாற் குலந்தனிற்பெரியதாமோ. (௩௦)

பொருளிலார்க்கின்பமில்லை புண்ணியமில்லையென்று
மருவியகீர்த்தியில்லை மைந்தரிற்பெருமையிலலை
கருதியகருமமில்லை கதிபெறவழியுமில்லை
பெருநிலந்தனிற்சஞ்சாரப் பிரேதமாய்த்திரிகுவாரே. (௩௧)

பொன்னொடுமணியுண்டானுற் புலையனுங்கிளைஞரென்று
தன்னையும்புகழ்ந்துகொண்டு சாதியின்மணமுஞ்செய்வர்
மன்னராயிருந்தபேர்கள் வகைகெட்டுப்போவராயிற்
பின்னையுமாரோவென்று பேசுவாரேசுவாரே. (௩௨)

மண்டலத்தோர்கள்செய்த பாவமன்னவரைச்சேரும்
நிண்டிற்மன்னர்செய்த தீங்குமந்திரியைச்சேரும்
விதாண்டர்கள்செய்ததோடந் தொடர்ந்துதங்குருவைச்சேரு
ம், கண்டனமொழியாள்செய்தகர்மமுங்கணவற்காமே. (௩௩)

நற்பொருளறந்தையின்ப நலத்தைஞானத்தைமிக்க
பற்பலருறவைநட்பைப்பகைதவிர்த்திடுந்திறத்தை
சொற்பெரும்புகழையென்றுந் துகளிலாப்பெருமைதன்னைப்
பொற்புறுங்கதியையெல்லாம் பொருளலாற்றருவதின்றே. ()

தண்டுகொண் டோட்டினும்போகா துறம்மைத்தரிசிக்க
வே, பண்டுவந்தோர்க்கின்று தாம்பூலம்வைத்துப் பரிந்தழை
த்தும், திண்டுமிட்டுஞ்சொல்லி வாராதொழிந்தனர் செய்கை
யெல்லாம், கண்டுகொண்டோமினித் தொண்டுகொண்டோ
நங்கடவுளுக்கே. (௩௪)

நாய்வாலையளவெடுத்துப்பெருக்கித்தீட்டி னற்றமிழை
யெழுதவெழுத்தாணியாமோ, பேய்வாழுஞ் சுகொட்டைப
பெருக்கித்தள்ளிப்பெரியவிளக்கேற்றிவைத்தால்வீடதாமோ,
தாய்வார்த்தைக்கேளாதசகசண்டிக்கென்சாற்றிடினுமுலுத்த
சூணந்தவிரமாட்டான், சவாரையீயவொட்டா திவனுமீயா
னெழுபிறப்பினுங்கடையா மிவன்பிறப்பே. (௩௬)

பொருட்பாலேவிரும்புவர்கள் காமப்பாலிடைமூழ்கிப்புர
ள்வர்கீர்த்தி, யருட்பாலாமறப்பாலேக் கனவினுமேவிரும்பார்க
ளறிவொன்றில்லார், குருப்பாலக்கடவுளர்பால் வேதியர்பாற்
புரவலர்பாற் கொடுக்கக்கோரார், செருப்பாலேயடிப்பவர்க்கு
விருப்பாலேகோடிசெம்பொன் சேவித்தவார். (௩௭)

கட்டியடிப்போர்க்குங் கன்மீதிலேற்றுவர்க்கும்
எட்டியடிப்போர்க்கு மீவரே-திட்டமுடன்
உருடுவோர்க்கீயாரே பன்னுதிரத்தாடையினிற்
போடுவோர்க்கீவார்பொருள். (௩௮)

வண்டுகளிருந்தின் மதுவையுண்டிடுந்
தண்டமிழிருந்திழற் சங்கஞ்சேர்ந்திடுங்
குண்டொணியிருந்திழற் கோள்கள்மிஞ்சிடும்
பெண்டுகளிருந்திழற்பெரியசண்டையே. (௩௯)

தன்னைப்புகழ்வா னுஞ் சாட்சிசொல்லிநிற்பா னும்
பொன்னைமிகத்தேடிப்புதைப்பா னும்-ஒன்னலர்தம்
நண்புத்திகேட்பா னு நாணமில்லாதா னும்
பெண்புத்திகேட்பா னும் பேய். (௪0)

மங்கைகைகைசொற்கேட்டுமன்னர்புகழ்த்தச்சரதனு மர
ணமானான், செங்கமலச்சீதைசொல்லே சீராமன்கேட்டவுட
ன் சென்றான்மனப்பின், தங்கையள்தன்சொற்கேட்ட விராவ
ணனுங்கினையோடுதானுமாண்டான், நங்கையர்சொற்கேட்ட
தெல்லாங் கேடுவரும்பேருலகோர் நகைப்பர்தாமே. (௪௧)

அன்னைதையபு மடியாள்பணியும்லர்ப
பொன்னினழகும்புவிபொறையும்-வன்னமுலை
வேசிதுயிலும் விறன்மந்திரிமதியும்
பேசிலிவையுடையாள்பென, (௪௨)

அல்லலேபெண்ணெனப் பிறத்தலாங்குதி
னல்லலேயிளமையிற் சிறத்தலாங்குதி
னல்லலேகட்டழ குடைமையாங்குதி
னல்லலேயிரவலர் சார்பினருதல். (௪௩)

அடுகரிதொடரவீழ வைந்தலைநாகங்காண
விடி கிணற்றுகின்வேரைப் பற்றினான்நிடவவ்வேரைக்
கடுகவேரெலியும்வந்து கறித்திடவதினின்றோனுக்
கிடை துளிதேனக்கின்பம் போலுமிப்பிறவியின்பம். (௪௪)

கொண்டுவின்படர் தருடன் வாய்க்கொடுவநாகம்
விண்டநாகத்தின்வாயினில் வெருண்டவன்றேரை
முண்டுதேரையின்வாய்தனி லகப்படுதும்பி
வண்டுதேனுகரின்பமே மானிடரின்பம். (௪௫)

ஆவிலேபூவுங்காயு மளிதருபழமுமுண்டேல்
சாலவேபட்சியெல்லந் தன்குடியென்றேவாழும்

10

விவேகசிந்தாமணி.

வாலிபர்வந்துதேடி வந்திப்பார்கோடிகோடி.

ஆலிலையாதிபோன லங்குவந்திருப்பாருண்டோ. (௪௬)

ஏரிநீர்நிறைந்தபோதங் கிருந்தனபட்சியெல்லாம்

மாரிநீர்மறுத்தபோதப் பறவையங்கிருப்பதுண்டோ

பாரிணையாளும்வேந்தன் பட்சமுமறந்தபோது

ஆருமேநிலைநில்லாம லவரவரேருவாரே. (௪௭)

கற்பகத்தருவைச்சார்ந்த காகமுமமிர்தமுண்ணும்

விற்பனவிவேகமுள்ள வேந்தரைச்சேர்ந்தோர்வாழ்வர்

இப்புவிதன்னிலெனது மிலவுகாத்திடுங்கிளிப்போல்

அற்பரைச்சேர்ந்தோர்வாழ்வ தரிதரிதாகுமம்மா. (௪௮)

நிலைதளர்ந்திட்டபோது நீணிலத்துறவுமில்லை

சலமிருந்தகன்றபோது தாமரைக்கருக்கன்கூற்றம்

பலவனமெரியும்போது பற்றுநீக்குறவாங்காற்று

மெலிவதுவிளக்கேயாகின் மீண்டுமக்காற்றேகூற்றும். (௪௯)

மனைக்குவிளக்க மடவாள்மடவாள்

தனக்குத்தகைசாலபுதலவர்-மனக்கினிய

உதற்புதலவர்க்குக்கலவியேஉல்விக்கங்

கோதிற்புகழ்சா லுணர்வு. (௫0)

துற்சன்னறனக்குத்தானுந் துரைத்தனங்கொடுத்தாலெ

ன்றும், சற்பனைதுரோகம்கேடு தானினைத்திடுவானென்போ

ல், மற்கடந்தானுமாகி வாலிலேதேளுங்கொட்டி, உற்றிடங்

கோள்ளியீந்தா லுரெலாஞ்சுடும்போலன்றே. (௫௧)

சங்குவெண்டாம்ரைக்குத் தந்தைதாயிரவிதண்ணீர்
'அங்கதைக்கொய்துவிட்டா லமுகச்செய்தநீர்கொல்லுந்
துங்கவண்கரையிற்போட்டார் சூரியன்காய்ந்துகொல்வான்
தங்களினிலைமைகெட்டா லிப்படித்தயங்குவாரே. (102)

ஆயத்துறையிற்பிறந்துவந் தந்தணர்பால்குடித்து
மாயக்கண்வேசையிடத்தேவளர்ந்து வண்ணனொருநாள்
ஏயப்புலவரிடத்தெட்டுநாள் செட்டியேனென்றபின்
போயக்கசாலைபுகுந்தனன்கா ணந்தப்பொய்மகளே. (103)

பூசாரிபொய்யும் புலவோருரைத்தபொய்யும்
காசாசைவேசையர்கள் கற்றபொய்யும்-கூசாமல்
தட்டாருரைத்தபொய்யுஞ் சவுளிக்கடைப்பொய்க்குக்
தட்டாதுகால்வரிசை காண். (104)

மாதர்க்கிதங்கவிவாணர்க்குச்சால வணக்கங்குரு
நாதர்க்குநீதியோடாசாரங்கல்வி நயந்தவர்க்குக்
கோதற்றவாசகம்பொய்க்குப்பொய் கோளுக்குக்கோளறிவி
லாதவர்க்கிரட்டிப்பறிவுடையோர்செய்யு மாண்மைகளே. (105)

அட்டமியிலோதின லாசானுக்காகாது
சிட்டருக்குப்பன்னன்கு தீதாகும்-கெட்டவுவா
வித்தைக்குநாசமாம் வெய்யபிரதமையிற்
பித்தரும்பேசார் பிழை. (106)

பிறப்பித்தோன்வித்தைதனைப் பேணிக்கொடுத்தோன்
சிறப்பினுபதேசம் செய்தோ-னறப்பெரிய

பஞ்சத்திலன்னம் பகர்த்தோன்பயந்திர்த்தோன்
எஞ்சாப்பிதாக்களென வெண்.

(98)

எழுதரிதுமுன்ன மெழுதியபின்னத்தைப்
பழுதறவாசிப்பரிது பண்பா-முழுதுமதைக்
கற்பரிதுநற்பயனைக் காண்பரிதுகண்டக்கால்
நிற்பரிதுதானன் நிலை.

(99)

முனியதட்டுமுட்டேக்கு முன்னீரளக்கும்
கனியுதிர்க்குங்கவ்வு நாய்க்காக்கும்-தனிவழிக்குப்
பத்திரமதாக்கும் பயந்திர்த்தும்பாம்பாடக்கும்
கைத்தலத்திற் றண்டிருந்தக்கால்.

(100)

பகலோன்றெறுகிரனம் பாய்பறவையெச்சம்
மிகமேலுருதகற்றும் விண்ணின்-முகிலதனால
பெய்யுடழையைத்தடுக்கும் பேரழகுமாமொருவன்
கையிற்குடையிருந்தக்கால்.

(101)

கல்லுமுருத்தாது காலின்முட்டையாது
எலலைமார்த்தாண்டன்கு டேருது-தொல்லைவரு
மாலையிருளில் வழிநடக்கக்கூசாது
காலிற்செருப்பிருந்தக் கால்.

(102)

ஒருநான்குமீரரையுமொன்றேகேளா யுண்மையாலாய
ரையுமரையுங்கேட்டேன், இருநான்குமுன்னுமொரு வொன்
துஞ்சொல்லா யிம்மொழியைகேட்டபடியிந்தாயாயின், பெ
ருநான்குமறுநான்கும் பெறுவாப்பெண்ணே பின்னையோர்

மொழிபுகலவேண்டாமின்றே, சரிநான்குபத்துமொருபதினை
ந்தாலே சகிக்கமுடியாதினியென்சகியேமானே. (கூஉ)

தார்க்கொன்றைத்தாவென்றேன் றுவேழிலொன்றென்றான்
ஊர்க்கஞ்சிநான்முன்றி லொன்றென்றே-ஊர்க்கும்
பொதுவென்றூன்பூவென்றேன் போயினன்றோழி
இதுவோநம்மீச னியல்பு. (கூஉ)

தேனுகர்வன்மெதுநனையுண்டு தியங்கியெகிடந்ததைக்
கண்டு, தானதைச்சம்புவின்கனிபென்று தடக்கையாலெடுத்த
துமுன்பார்த்தான், வானுறுமதியம்வந்ததென்றெண்ணி மலர்
க்கரங்குவிபுமென்றஞ்சிப், போனதுவண்டோபறந்ததோபழ
ந்தான் புதுமையோவிதுவெனப்புகன்றான். (கூச)

கருதியநூல்கல்லாநான்முடனாகுங் கணக்கறிந்துபேசா
தான்கசடனாகும், ஒருநொழிலுமில்லாதான் * முகடியாகு
மொனறுக்குமுதவாதான்சோம்பனாகும், பெரியோர்கண்முன்
வினறுமரத்தைப்போலும் பேசாமலிருப்பவனேபேயனாகும்,
பரிவுசொலித்தமுவினவன்பசப்பனாகும் பசிப்பவருக்கிட்டுண்
ணன்பாவி யாமே. (கூடு)

தாங்கொணவறுமைவந்தாற் சபைதனிற்செல்லநானும்
வேங்கைபோல்வீரங்குன்றும் விருந்தினர்க்காணிணனும்
பூங்கொடிமனையாட்கஞ்சும் புல்லருக்கினக்கஞ்செய்யும்
ஒங்கியவறிவுகுன்று முலகெலாம்பழிக்குந்தானே. (கூகூ)

தரித்திரமிக்கவனப்பினையொடுக்கிச் சரீரத்தையுலர்தா
வாட்டுந், தரித்திரமளவாச்சோம்பலையெழுப்பஞ் சாற்றருமு

யிசு

விவேகசிந்தாமணி.

லோபந்தைமிகுக்கும், தரித்திரந்தலைவன் றலைவியர்க்குடையே தடுப்பருங்கலாம்பலவினைக்கும், தரித்திரமவமானம் பொய்பேராசை தருமிதிற்கொடியதொன்றிலையே. (௬௭)

தரித்திரங்களிப்பாங்கடலுக்கோர்வடவைசாற்றுமெண்ணங்கள்வாழிடமாம், தரித்திரம்பற்பருக்கமுந்தோன்றநற்கம்பேராகரமென்ப, தரித்திரநமை சாலொழுங்கென்னுந்தழைவனந்தனக்கழனலார், தரித்திரங்கொடியவெவற்றினுங்கொடிதத் தகையதையொழித்தனனறாமே (௬௮)

கோதலுதல்விசாலூர்க் குடியிருந்தறியானேனுமோதருஞ்செல்வமிக்கோ னொருவனேசிறந்தோனாவனகாதலின்வேதமுன்னாங் கலைகள்கற் றுனர்ந்தானேனுந்திதைமிடியனாபிற் சிறந்திடான்வேத்தவைக்கே. (௬௯)

பொருணையுள்ளெனநிபாரும் புதலுமோர் வார்த்தைவேண்டும், மிருகையுங்கடகமவேண்டுமில்லங்குருண்டலங்கள்வேண்டும், வருவிரலாழிவேண்டு மார்பிடைமதாணிவேண்டு, முருவமுத்தாரம்வேண்டு முயர்ந்தபட்டாடைவேண்டும் ()

சிவிகைமுன்னூர்திவேண்டுஞ் செழும்பொருட்செலவுவேண்டும், குவிகையேவலரும்வேண்டுங் கோலமார்ந்திருக்கவேண்டுங், கவிகைதாங்குநரும்வேண்டுங்கையுறைசிறப்பவேண்டு,மவிகையிலிள்ளக்கம்வேண்டு மரசவைகுறுகுவார்க்கே.()

அரும்புகோணிடி லதுமணங்குன்றுமே
கரும்புகோணிடிந்கட்டியும்பாகுமாம்

இரும்புகோணிடிவியானை பவெல்லலாம்
நரம்புகோணிடி னுமதற்கெனசெய்வோம். (எஉ)

அன்னையேயனையதோழி யறந்தனைவளர்க்குமாதே (இம்
உ னனையோருண்மைகேட்பே னுரைதெரிந்துரைத்தல்வேண்
என்னையெழுணருவோர்க ளெனக்குமோர்நபநலகிப
பொன்னையுங்கொடுத்தபபாபுப போதினிலவீழ்வதேனோ. ()

பொம்மெனப்பனைத் துளிப்பிப போர்மதநமயங்கிவீழ்நங்
கொம்மைசேர்முலையினுளே கூறுவேனொன்றுகேண்மோ
செம்மைபிறறஞ்செயயாபா திரளி பஞ்ஞிநறவேண்டி.
நம்மையுங்கள்ளுஞ்ஞாநா நானமு கனப டைதநவாதே, (எச)

வைத்தனைவைப்பெனறுண்டநாமதனைந்
பய்ததுவழங்கியிருபாலு-மதநதந
தக்குழிநோககியறஞ்செயயினஃதனறோ
எப்பிணிலவைப்பெனபது. (எடு)

எய்தறகரியயாக்கைநனக்கெய்திற நெனறூலதுகொண்
டு, செய்தறகரியவறங்கன்பலசெய்து துயர்கூப்பிறவிநினை,
றுய்தற்கொருமை பெறவொன்னாதுழல வோனுடம்புபொ
ற்கலத்திற், பெய்தறகரியபாலகயிற பெய்தநொக்குமெனப
ரால, (எசு)

கம்பனாடியவர்க்கு நலகாத் திரவியங்கள்
பம்புக்காம்பேய்க்காம் பார்த்தையர்க்காம்-வம்புக்காங்

10௯

விவேகசிந்தாமணி.

கொள்ளைக்காங்களுக்காங் கோவுக்காஞ்சாவுக்காங்
கள்ளர்க்காந்தீக்காங்குங் காண். (௭௭)

கொண்டான்குறிப்பறிவாள் பெண்டாட்டிகொண்டன
செய்வகைசெய்வான் தவசி-கொடிதொரீஇ
நல்லவைசெய்வானரச னிம்முவர்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை. (௭௮)

வேதமோதிய வேதியர்க்கோர்மழை
நீதிமன்னர் நெறியினுக்கோர்மழை
மாதர்கற்புடை மங்கையர்க்கோர்மழை
மாதமூன்று மழையெனப்பெய்யுமே. (௭௯)

அரிவிற்றிடு மந்தணர்க்கோர்மழை
வரிசைதப்பிய மன்னருக்கோர்மழை
புருடனைக்கொன்ற பூவையர்க்கோர்மழை
வருடமூன்று மழையெனப்பெய்யுமே. (௮௦)

திருப்பதிமிதியாப்பாதஞ் சிவனடிவனங்காச் சென்னி
இரப்பவர்க்கியாக்கைக ளினியசொற்கேளாக்காது
புரப்பவர்தங்கள் கண்ணிர் பொழிதரச்சாகாத் தேதம்
இருப்பினும்பயனெனச்சாட்டி லெர்ப்பினுமிலலைதானே. (௮௧)

தன்னுடலினுக்கொன்றீந்தால் தக்கதோர்பலம்தாகு
மின்னியல்வேசிக்கீந்தால் மெய்யினில்வியாதியாகும்
மன்னியவுறவர்க்கீந்தால் வருவதுமயக்கமாகும்
அன்னியபரத்துக்கீந்தா லாருயிர்க்குதவியாமே. (௮௨)

கைப்பொருள்பெற்றனானே கடவுளாலயத்திற்கீந்து
மெய்ப்படுபுராண நூல்கள் விருப்பொடுகேட்டுவந்து
வைப்பெனவிரப்போர்க்கீந்து வருபவருளரேற்கூற்ற
மொய்ப்புயத்தண்டந்தப்பி முன்னவனிற்பத்தாழ்வார்.(அ௩)
பந்தவுடல்வீண்பாடு பட்டவுடல்சீசீதுந்
கந்தவுடலொன்றுக் காகாதவுட-லிந்தவுடல
வைத்துப்பார்த்தென்ன வலியவுயிர்மாய்த்துச்
செத்துப்பொனாறு நல்ல தே. (அ௪)

காமாதியாலுங் கடுவெம்பசியாலுஞ்
சாமாஅந்துன்பமதைச் சாற்றகிலேன்-கோயானே
யென்சாணுடம்பாலே பட்டதுயரென்சொல்கேன்
! டுன்பாவில்வேனுழைந்தாற் போல். (அ௫)

பசிமிகுந்தபின்னெலலை விதைப்பதுபோல்வீட்டிடைத்
தீப்பற்றிக்கொண்டு, நசியும்போததையவிக்கவாறு வெட்டல்
போலும்போர்நடக்குங்காலை, விசிகநூல்கற்கமுயல்வதுபோ
லுங் கபமிஞ்சிவிக்கிச்சிக்கு, இசிவுகொண்டுசாங்காலத் தெப்
படிநீ யறம்புரிவாழிதயப்பேயே. (அ௬)

இன்றருணை தயங்கண்டோ முயர்கனக முகட்டின்மி
சை யிந்தப்பானு, சென்றடையநாங்காண்ப தையமதைக்கா
ண்கினுமேற் நிசையிருக்கும், குன்றடையுமளவுநா முயிர்வா
ழ்வதரித்தன்முன் குறுகுங்கூற்றம், என்றச்சத் துடன்மன
மே மறவாம லறவழியி லேகுவாயே. (அ௭)

யிஅ

விவேகசிந்தாமணி.

கற்புடைமாதர்கொங்கை கவரிமான்மயிரின்கற்றை
வெற்புறுவேங்கையின்றோல் வீரன்வைவெய்யகூர்வேல்
அற்புர்தம்பொருள்கடாழு மலாவிரந்தபின்னே
பற்பலர்கொள்வரிந்தப் பாரிலினுணைமைகானே. (அஅ)

வீணர்பூண்டா லுந்தங்குமவெலும்பொய்யர்மேற்பூச்சென்பார்
பூணுவார்தரப்பூண்டாலும் பொருந்தியதங்கமென்பார்
காணவேபனைகீழாப்பார் குடிக்கிணங்கனளபென்பார்
மாணுலகத்தோர்புலவர் வழங்குரைமெய்யென்பாரே. (அக)

ஒரியேமீனுவந் தூணிழந்தையோ
நாரியேகணபிழை நாட்டி விலையோ
பாரியாகணவனைப் பழுதுசெய்தநீ
நீரினெயிருபது நிலைமையல்லவோ. (கஉ)

சம்புவெயெனபுத்தி சலந்தனினமீனைநயி
வம்புறுவடத்தைபடீபாட்டு வானத்தைப்பார்ப்பதேனே
அம்புவிபாதிதவீளா யாசனைபகலவிட்டு
வம்பனைக்கையிடுத்த வாறுபோலாறுநனதே. (கங)

காணலைநீசென்றெண்ணிற் கடுவெளிதிரியுமானபோன
மாணுறுமிலவுகாந்த மறுநிலாக்கிள்ளையோபோல்
தேனினைக்கனாது நடி நியங்கிபுகைமைமேயோநல்
நாணுனையரசெனநெண்ணி நாணோயும்பொக்கினைவீன. (கஃ)

பொன்னின்மணிநிகுகணி நிலமபொலிபுலம்ப
மின்னுமணிமீமகலைகள் மெலலெனவொலிபபட்

சினனமலர்கொண்டுகிலர் சேடியர்கள் குழ
அன்னமெனவல்லவென வா மெனவுரைத்தார். (கூஉ)

சகமுழங்குந்தமிழ்நாடன் நனைநிலைந்கபோதெலலாம
பொங்குங்கடலுமுறங்கரது பொழுதி, னார்நாளும்கிடையாது
திங்களுநங்குமா ன்நாநங்குத் தெனறவுநங்குந்நிலமாலம்
எங்குமுறங்குமிரா மகால மெனகணிரண்டுமுறங்காதே. ()

நம்புநீர்நனுகை நல்லவர் ம் நல்லவென
நெனபுது கி யிழுக்குவைதரர்க்குபோல
பமபுமேகலைப் பாயையர் ம் நல்லவென
நெனபுபோலவெனத் தேதியருந்நியே. (கூடு)

சேய்கொண்டாருங்கமலர் கொம்மா லுடைய பரவப்
பாய்கொண்டானுமபரவுமபட்டிற் சரத்தானே
நோய்கொண்ட லுங்கொளரா நூலுவயாளவிருந்து
பேய்கொண்டாலுங்கொளலாம பெண்கொள்ளலாகாதே. ()

முத்திரில விருப்ப முடையவாயிடியன் ழர்க்குந் சே
ண்டையநகிலுன் னீளாந், புகழில விருப்ப பொருந்நிகுரன
புதலகித எவநின் முயற்ச, சாபியவையு ளானினுந்
தமத்தக ந விரிவிலாரு நுழாந், நத்தி மகலோத் தரத
நகர்தக நன்க லுந்நான வி லிடுவன்கு. (கூஎ)

புலையுந் நன்க ிருமுடைய பரவந்நானுந்நு
பாபு, கணாநில விருந்நப பாலையபுரியுங் தருந்நுங்கு
நைவிலாந், விவ்வுசெலவுமுடா மென்கைமுடைய வாட

உய்

விவேகசிந்தாமணி.

வ்ர்விருப்புறு வண்ணம், பரவிநின்றவர்க்கு மகட்கொடையுத
வல பருணி தர்கடமையதாமால், (கூஅ)

பெண்ணுதவுங்காலேப பிதாவிரும்பும்வித்தையையே
யெண்ணிநனம்விரும்பு மீன்றதாய்-நண்ணுடையிற்
கூறியநறசுற்றங் குலம்விரும்புகாந்தனது
பேரழகுதானவிரும்பும் பெண், (கூக)

நானமென்பது மணங்கமழ்பொருளது நாவிலுண்பது
வோசொல், ஊனுணங்குவேன் மடந்தையரணிவது வுயர்மு
லைத்தடங் கோட்டில, ஆனதங்கது பூசினாலவீங்குவ தமையு
மோவெனக்கேட்பக், கானவேட்டுவச் சேரிவிட்டகன்றனர்
கடி கமழ்விலைவாணர், (கூ௦)

கற்பூரப்பாத்திகட்டிக் கஸ்த்தூரியெருப்போட்டுக் கம்
ழ்நீர்பாய்ச்சிப, பொற்பூரவுள்ளியினை விதைத்தாலுமதின்கு
ணத்தைப பொருந்தக்காட்டுஞ், சொற்பேதையர்க்கறிவிங்கி
ன்தாக வருமெனவே சொல்லினாலு, நற்போதம்வாராதாங்
கவர்குணமே மேலாக நடக்குந்தானே, (கூ௧)

தன்லொவிய தாமரைப்பொய்கையில்
மொண்டுநீரை முகத்தருகேந்தினுள்
கெண்டைகெண்டையென நக்கரையேறினாள்
கெண்டைகாண்கில ணின்னுதயங்கினாள், (கூ௨)

நறவுசந்தனக்குழம்பொடு நறுஞ்சுவைநலம்பெறவணிந்தாலு
சருவசந்தேக மனமுடையாதரைத் தழுவலுமாகாதே (ஞ

பருவதங்கள்போற் பலபலநவமணிப்பைம்பொனையிந்தா லும்
கெருவமிஞ்சிய மானிடர்தோழமை கிட்டலுமாகாதே. (௧0௩)
நிலத்தினிற்சுனையின்மூழ்கி நின்றவடன்னேநேரே
குலத்தலைமஞ்ஞைகண்டு கூவெனக்காவிலேக
முலைத்தலையதனைக்கண்டு மும்மதக்கரிவந்துற்ற
தலைத்தலைபிங்கமென்றக் களிறுகண்டேகிற்றம்மா. (௧0௪)

கரியொருதிங்களாறு கானவன்மூன் றுநாளும்
இருதலைப்புற்றினாக மின்று ணுமிரையீதென்று
விரிதலைவேடன்கையில் விற்குதைநரம்பைக்கவ்வி
நரியனார்பட்டபாடு நாளோநாம்படவேபோனோம். (௧0௫)

பூதலத்தின்மானிடார்ப்பிற் பிறப்பதரிதெனப்புதலவர்பிற
ந்தோர்தாமும், ஆதிமறைநூலின்முறை யருள்கீர்த்தியெலா
ந்தங்க வன்பாய்ச்செயது, நீதிவழுவாதவகை வழக்குரைத்து
நலலோரை நேயங்கொண்டு, காதவழிபேரில்லான் கழுதை
யெனப்பாரிலுள்ளோர் கருதுவாரே. (௧0௬)

மக்களாக்கையிற் பிறந்தலேபரிது மற்றதிலுந்
துக்ககூன்குரு டெமையைத் துறந்தலுமிது
நற்குலத்திடை வருதலுமிது ஞானந்தான்
முக்கணிசனுக் காட்டடல் முற்றிலுமிருதே. (௧0௭)

ஆரம்பூண்டமணிமார்பா வயோந்திக்கரசேயண்ணுகேள்
பாரமிருக்கமாமிருக் விலைகளுதிர்ந்தவாறேது
வாரங்கொண்டு வழக்குரைத்து மண்மேனின் றுவலிபேசி
ஓரஞ்சொன்னகுடியது போ லுதிர்ந்துகிடக்குந்தம்பியவே. (1)

வல்லியந்தனைக்கண்டஞ்சி மரந்தனிலேறும்வேடன்
கொல்லியபசியைத்தீர்த்தே யிரட்டித்தகுங்கைக்கொன்று
நல்லவன்னைக்குச்செய்த நலமதுமிக்கதாகும் (ன்
புல்லாகடமக்குச்செயதா னுயிர்தனைப்போக்குவாரே. (௧௦௧)

தன்மானங்குலமானந் தன்னைவந்தடைந்தவுயிர் தங்க
ன்மானம், எனபா னமாகிலென்ன வெல்லவருஞ்சரியெனவே
யெண்ணம்போந்து நன்மானம்வைத்தெந்த நாளுமவர்தங்க
ளுக்கு நன்மை செய்யவார, மன்மானியடைந்தோரைக் காக்கி
ன்றவள்ளலென வழுகதலாமே. (௧௧௦)

தன்னைத்தான்புகழ்மேலொருந் தன்குலமேபெரிதெனவே
தான்சொல்லோருந், பெண்ணைத்தான்தேடியருள் புரியாமற்
பதைத்துவைத்துப் பொனறினோரும், மின்னைப்போல்பனை
யானை வீட்டுல்லைத்து வெறுக்கமவிரும்புவோரும், அன்னைபி
தாபாவலரைப் பதைப்போருமறிவிலாக் கசடாராமே. (௧௧௧)

பெண்டுகள்சொற் கேட்கின்ற பேயர்களைகுணமுடப்
பேடினோபர், முண்டைகளுக்கிணையில்லா முனைவீரர்புருஷ
னை யொழிமொழித, உண்டுகமுறிப்பாருள் கீர்த்திய
றமின்னதென வுரைப்போலிலார், அன்டினவர்தமைக்கெடுப்
பா மழிவழுகுகசொலவதவா மறிவுதானே. (௧௧௨)

பொல்லார்க்குந் கல்விவரில் கொள்முண்டா மதனோடு
பொருளுஞ்சீர்த் தல, சொல்லாதுஞ்சொல்லவைக்குஞ்சொ
ற்சென்றாற குடிக்கெடுக்கத் துணிவர்கண்டாய், நல்லோர்க்கும்

ஶ்ருணு குண முண்டாகிலருளதிசு ஞானமுண்டாம், எல்லோ
ர்க்கு முபகார ராயிருந்துபரகதியை யெய்துவாரே. (கக௩)

உந்திநின்சுழியின்கீழ்ச்சே ருரோமமாங்கரியநாகுஞ்
சந்திரனெனவேயெண்ணிந் கையலாள்முகத்தைநோக்க
மந்தரகிரிகள்விம்மி வழிமறித்திடுதலுனடு
சிந்துரக்கயற்கேணுந் செவிதனக்குரைத்ததம்மா. (கக௪)

மாகமாமேடைமீதில் மங்கைகின்னலாவக்கண்டு
புகாமமதியென்றெண்ணி விராகுவந்துற்றபோது
பாகுசேர்மொழியினுளும் பதவியோடாதம்வாங்கத்
தோகைமாமயிலெனநெண்ணித் தொடர்ந்தாரம்ண்டதனறே
சலதாராவிழுநீருஞ் சாகரந்தன்னைச்சாரம்சாம்
குலமென்றேகொள்வதலலாற்குரைகடலவெறுத்ததுண்டோ
புலவர்உள்சையாயிற்சுருப் புன்கவிதனைச்சொல்ல
நலமென்றேகொள்வாலலா னவிலவரோ பெரியோர்குற்றம்.

காமெனுங்குழல்உட்பித் கடுஞ்'ரீலவாஸிதப்பித்
மேமொனவாளந்தூயின்ற வேழநதின்பொழுதப்பி
தாருருகரியரோயச் சங்கிலிவழிபெசென்று
விநியனெனவாளந்த செல்வனக்குளிர்க்கைவைத்தான். ()

உண்டதையொழிக்கு மவாக லோரமீரொழிந்துமேலே
வண்டலாபுக்குஞ்சீசுறு முதிமமுமாயுவாசல
உண்டதனிருப்பைம்குண்டு பெருங்களியுள்ளங்கொண்டு
தண்டனரினைஞரெல்லாங் கதியெனக்கருதுவாரே. (கக௫)

கார்த்தொருவன் கணைதொடுக்க மேற்பறக்கும்ராஜாளிக
ருத்துங்கண்டே, உரந்துகிறுகானகத்திலுயிர்ப்புரூப்பேடுதன
க் குரைக்குங்காலே, விரைந்துவிஷந்தீண்டவுயிர் ஊமீமேவட
ன்கணையால்வல் லூறும்வீழ்ந்த, தரன்செயலே யாவதல்லாற்
றன்செயலாலாவதுண்டோ வறிவுள்ளோரே, (ககக)

கம்பமதக்கடகளிற்றான் நில்லேவாழங் கணபதியின்மே
ருவயிற்றைக் கண்டுவாடி, யும்பரொலாமவிழித்திருந்தா ரயி
ல்வேறசெங்கை யுடையவறுமுகவனுங்கண் ணீராறானுன், ப
ம்புசுடர்க்கண்ணனுமோ நஞ்சுண்டான்மால் பயமடைந்தா
னுமையுமுடற்பாதியானுள், அம்புவிடையப்படைத்திடுவ தவ
மதேயென்றயனு மன்னமிறங்காம லலகின்றானே, (கஉ0)

ஆசையாற்சந்திர னங்கந்தேயந்தனன்
ஆசையாற்செளபரி யறிலைநீங்கினுன்
ஆசையானராகுர னாவிபோக்கினுன்
ஆசையால்வாலியு மழிந்துபோயினுன், (கஉக)

ஆசையெனும்பாசத்தா லாடவந்நஞ்சிந்தைதனை
வீசமனையாந்தரியில வீழ்த்தியே-பாகபுரி
மாயாமனைவியரா மக்கணமகவென்னு
நாயாற்கடிப்பித்த நாடு, (கஉ௨)

காமமேகுலத்தினையு நலத்தினையுந்கெடுகவந்த களங்
கயாகுங், காமமேதரித்திரங்க ளளைததிலையும்புகட்டி வைக்கு
ங் கடாரமாகுங், காமமேபரகதிக்குச் செல்லாமல்வழியடை

க்குங் கபாடமாகுங், காமமேயனைவரையும் பகையாக்கிக்கழு
த்தரியுங் கத்திரானே. (௧௨௩)

வாலிமடிந்ததுவும் வல்லரக்கர்ப்பட்டதுவும்
கோலமுடிமன்னர் குறைந்ததுவும்-சால
மதியுடையதூற்றொருவர் மாண்டதுவுமையோ
சதவிகரத்தாலவந்த தாழ்வு. (௧௨௪)

காமத்தாலிந்திரன் கலக்கமெய்தினான்
காமத்தாலிராவணன் கருத்தழிந்தனன்
காமத்தாற்கீசகன் கவலையுற்றனன்
காமத்தாலிறந்தவர் கணக்கிலார்களே. (௧௨௫)

திமையுள்ளனயாவையுந் துந்திடுஞ் சிறப்பும்
“தோமில்செல்லமுங்கெடுக்கு நலனுனர்வினைத்தொலைக்கும்
ஏபநன்னெறிதடுத்திரு ஞபத்திடுமிநனால்
காமமன்றியோயொரு பகையுண்டுகொல்சுருதில. (௧௨௬)

அஞ்சனவைவேற்க ணரிவையர் தம்பேராசை
நெஞ்சபுகிணொருவர் நீங்குநிலைமைத்தோ
எஞ்சலபுரியாதுயிரை யெந்நாளுமிர்ந்திடுமால
நஞ்சமினிதம்மவோர் நாளுநவியாதே. (௧௨௭)

அம்புமழனு மவிற்கதிர் ஞாயிறும்
வெம்பிச்சுடி னும் டுறஞ்சுகிடும்-வெம்பித்
நவந்நிமனத்தைச் சுடுதலாற்காமம்
அவற்றினு மஞ்சப்படும். (௧௨௮)

ஊருளெழுந்த வருசெழுசெந்தீக்கு
நீருட்குளித்து முயலாரும்-நீருட்
குளிப்பினுங்காமஞ் சுடுமேகுன்றேறி
யொளிப்பினுங்காமஞ்சுடும்.

(கஉக)

பைந்தொடியாராசைநோய் கம்பீரமனிதரையும் பதும
ந்தன்னை, முந்திரவிக்கதிர் போலப் பிளவிக்குங்குண விடிய முனை
க்கூர்வானும், வெந்தவிருப்புப்பொறியு மெனக்கொடிய மன
வேட்டை மேருவொந்த, சுந்தாநானியர் தீரர் சூரையெல
லாமிமைப்பிற் றுரும்புசெய்யும்.

(கஉஃ)

வெகுளியேயுயிர்க்கெலாம் வினைக்குந்தீவினை
வெகுளியேகுணந்தவம் விரதபரங்குரபால்
வெகுளியேயறிவினைச் சிதைக்கும்வெர்மைசால
வெகுளியிர்கொடும்பகை வேடுவென்றிலையால.

(கஉக)

அழங்கிவிழ்பிறந்த முழங்குநீழங்கின் முதலமுறுங்கு
மாபாலத், தாங்கருந்தினிநீ தன்னுளைபிறந்து தன்னுறு
கிளையெலாஞ்சாய்க்கும், ஆங்குநெய்மை யறிந்தவர்குமை
மா லதனையுள்ளடங்கவுடங்குமா, நோங்கியகொய்த் தியினை
யொக்கு முட்பகையுலகெலவென்றுண்டே.

(கஉஉ)

கோபத்தாற்றெளசிகன் தவந்தைக்கொட்டினான்
கோபத்தானருடனும் கோலபார்நினுனர்
கோபத்தாலிந்திரன குவிம்பொங்கினான்
கோபத்தாலிறந்தவர் கோடிவையே.

(கஉங)

விருந்தினனாக வொருவன்வந்தெதிரின் வியத்தல்நன்
பொழி யினிதுரைத்த, நிருந்தறநோக்கல் வருகெனவுரைத்
த லெழுதல்முன் மகிழ்வனசெப்பல், பொருந்துமற்றவன்
றனருகுறவிருத்தல் போமெனிற்பின்செல்வதாதல், பரிந்துந
ன்முகமன் வழங்கலிவ்வொன்பா னொழுக்கமும் வழிபடும்
பண்பே. (க௬ச)

இணையிறனதிலலிடத்தே கீழ்த்தொழிற்றலைவைக்க வி
னியமாமன், மணிதிகழ்பொன் னெடுமாடக் துறைந்திற்றெ
ன்றிசையதனில் வைக்கவேண்டும, மணிபெறுவேற்றாருறை
யிற் குடதிசையின் மீதுவைப்பாதுவேயன்றி, யுணர்விலாது
ததரத்தே தலைவைத்துத்துயிப்புரித லொண்ணாதாமால். ()

சுதிர்பெறுசெந்நெல்வாடக் கார்சூலங்கண்டுசென்று
கொதிதிரைக்கடலிற்செய்யும் கொள்ளைபோற்குவலயத்தே
மதிதனம்படைத்தோர்கள் வாழினோர்முகத்தைப்பாரார்
நிதிமிகப்படைத்தோர்க்கீடார் நிலையிலார்க்கியமாட்டார். ()

அன்பிலாநெஞ்ச மரும்பிணிபெனவு மளவிலாப்பாகை
மக்கெனவும், அன்பமார்சோக மேகமேமுதலாந் துயரெலா
ம்வினா நிலமெனவும், இன்பவீடெய்தா துடற்கடையூறு மி
ருளுமெனறியபுவர் பெர்யோர், அன்பிலாவிதைவர்க் கன்பி
லாநெஞ்சே துணையிலைதுணை யிலையெனக்கே. (க௬௭)

கெட்டசாறுதவிடுகஞ்சி கிருமியுண்டபாவறைக் கீரை
வேந்தெளிந்தமோர்முறிந்தபாருகிண்டியா, இட்டசோறுகொ
ழியலுப் பிடாநடிற் கையாயினும்-எங்குமன்பதாகநுங்க வின்

உஅ

விவேகசிந்தாமணி.

பமாயிருக்குமே, பட்டபாகுபசுவின்றெய்ப் பருப்புமுக்கனிங்
குழாம்-பாளிதங்கடாளிதங்கள் பண்ணியாரவகையுடன, அ
ட்டபாற்குழம்புகன்ன லமுதமோடுமுதவினும்-அன்பினே
டளித்திடாத வசனமென்னவசனமே. (கநஅ)

மாளிடனொருவன்றனக்கருஞ்செல்வம் வாய்க்கவென்ற
னுதினமுயற்சி, தானுஞ்ஞவனேற்கடவுளுமதனைத் தந்தளி
க்குவனதாலன்றோ, ஆனபேரறிஞர் திருவினைமுயற்சியாக்கு
மம்முயற்சியலலாமே, ஈனமாரினமை புருத்திடுமாலென்றி
யாருநன்குணர்தரவல்லார். (கநக)

கடவுளீசுவனென்றெண்ணி நித்தியமுங்கருதுமுயற்
சிசெய்யானேல. அடலுஞ்செல்வ மடைகுவனேகொலருங்க
லத்திட்டபாலடிவில், மிடலுநகரத்தா லெடுக்குணதெநுநு
வீங்கும்வெம்பசிப் பினியொழிப்பன், உடல்பவந்தனக்கோ
ராகரமாகு முடனனிவாட்டு மெய்த்தவத்தோய். (கசா)

ஒப்புடன்முகமலர்ந்தே யுபசரித்துண்மைபேசி
உப்பிலாக்கூழிட்டாலு முன்பதேயமிர்தமாகும்
முப்பழமோடுபாலன்ன முகங்கடுத்திடுவாராகில்
கப்பியபசியுன்போக்கிற் கும்பலிநல்லநாமே. (கசக)

மங்கையர்களையோனிமிசை வைத்திருக்குயாசையினை,
பங்குசெய்துநூற்றிலொரு பங்கெடுத்திடுக-கங்கைமதி
வேணியரன்பாதார விந்தத்திலவைத்தக்கால
காணலாங்காணுக்கதி. (கசஉ)

மூத்திரத்தினுனையப் பட்டமுடையோனிக்காய்க்
காத்திரத்தைவிட்டார் கணக்கில்லை-சாத்திரத்தால்
வாணைக்காற்றீரை மண்ணைப்பிரித்துவிவ
னனக்தாலாசை யறும்.

(கச௩)

தண்டாமரையினுடன்பிறந்துந் தண்டேனுக்கராமண்டுகம்
வண்டேகானத்திடையிருந்து வந்தேகமலமதுவுண்ணும்
பண்டேபழகியிருந்தாலு மநியார்புல்லோர்நல்லோரைக்
கண்டேகளித்தங்குறவாடித் தம்மிற்கலப்பர்கற்றோரே. ()

வானரமழைதனி னனையத்தூக்கணன்
றொனொருநெறிசொலத் தாண்டிப்பிய்த்திடும்
ஞானமுங்கலவியு நவின்றநூலகனும்
ஈனருக்குரைத்திடி விடரதாருமே.

(கச௪)

வண்டுமொய்த்தனையகூந்தல் மதனபண்டாரவல்லி
கெண்டையோடொத்தகண்ணன் கிளிமொழிவாயினூறல்
கண்டொசர்க்கரையோதேனோ கனியொடுகலந்தபாகோ
அண்டர்மாமுனிவர்க்கெல்லா மமுதமென்றளிக்கலாமே. ()

செல்வத்தைப்பெற்றார் சினங்கடிந்துசெவ்வியராய்ப்
பலகிளையும்வாடாமற் பாத்துண்டு-நலலன
தானமறவாத் தனமையரேலுத்தென்பர்
வானகத்துவைப்போதார் வைப்பு.

(கச௫)

காணக்கணக்காத லையெடுக்கநாணுதே
மாணொக்கவாய்திறக்க மாட்டாதே-வீணுக்கென்

நயி

விவேகசிந்தாமணி.

என்பெல்லாம்பற்றி யெயிரகின்றதையையோ

அன்பிலலாளிட்ட வழுது

(கசஅ)

வெம்புவாள் விழுவாள்பொய்யே யே லவிழும் தழுவாள்
பொய்யே, தம்பலம் தின்பாள்பொய்யே சாகின்றேனென்பா
ள்பொய்யே, அம்பிலுங்கொடியகண்ணு ளாயிரஞ்சிற்தையா
ளே, நம்பின்போர்களுலலா நாயினுங்கடைபாவாரே. (கசக)

கோளறிபடந்தநாட்டிற் குறங்கிலவைந்தமுதழுட்டித்
தோளினிற் றாக்கிவைத்துச் சுமந்துபெறுவளர்த்த
ஆளனைக்கணற்றிற்றள்ளி யழகிலா முடவற்சேரந்தாள்
காளநேர்கண்ணினுரைக் கனவினுமபொணுதே. (கசஉ)

எறியென்றெதிர்த்தின்பாள் கூற்றஞ்சிறுவாலை
அட்டிந்புகா கா ளரும்பிணி-அட்டதனை
உண்டியுநவாநா ளிலவாழ்ப்பெழும்பு வர்
கோண்டானைககொலலும் படை. (கசக)

கெட்பந்தான்மங்கையருந் கழகுஞ்ஞானங் கேள்வியில
லாவரசன லுலகமாழாந், துன்புத்திமகதியா லாகக்கீனஞ்
சொற்கேளாப்பிள்ளைகளாற் குந் துங்கீ னம், நற்புத்திமந் பித்
தா லற்பார்கேளார் நன்மைசெய்யத்தீமையுட னையந்துசொல
வார், அன்புரோடிணங்கிவிடற் பெருமைதாமுமரியதவங்கோ
பத்தா லழிந்துபோ மீம். (கசஉ)

இறைபவன்சேவகர்த் கெழுநிலைவாட்
கறைதழல்கனவன மாணு உகந்தாரியன்

விவேகசிந்தாமணி.

நக

முறையலமாமர்ச்சு மருகன்முடிபினும்
மறைதருமுறையினால் வணங்கலவேண்டுமால். (கருந)

மங்கையர்விருந்தினர் வடித்தொழிபடப்பார்
பங்குபிணியாளரொடு பாலகர்விருத்தர்
அங்கமறையேதிபரு பந்தமருமன்னர்
தங்களுக்குறையாவருமொர் தாழ்வுமறிபாரோ. (கருச)

காலமாலே புறக் கழுங்காநிலை
கோலமேனி குலைந்தபிங்குடலுஞ்
சாவிராதத்திற் சாதமோடு காட்டல
பாலோடாகினு பாதுகிழ்வனே. (கருரு)

இஞ்சிமெலவி யிலக்கறி மாநயநாய்
கீஞ்சிமெலவன்டயிர் கங்குலருந்தில
பிஞ்சுநீர்மகள் மோடியுடன்முகத்தவன்
கொஞ்சுகொஞ்சி குலாவிறுபபுளே. (கருசு)

நாசனக் கலவி, கலைய நூலிடைமையில்லாளாகும்
பாதுசெயுமனலே வலையுடையார், கதைமயமாகும்
காதலன்மெளியுட்காணக் களிநிறினைபடுத்தும்போதே
கோதலுயிவங்குட்டி பாய்ந்திடக்கொட்டினுளே. (கருரு)

முமமதக்கரியோனு முகவல்லியுடையோடு
செய்யுமபுறிநிறினைநோசுகு மொன்றினைத்தின்னவேயாடி
நம்மனத்திசைகொண்டோ கண்ணனைவாவெனமுடி
விம்மலுற்றெழிலுஞ்சுகம் வெகுண்டுசேணுதிறன்மீது.

வேடமுநீறுஞ்சாத்தி வேதநூல்மிகவுங்கற்றே
 யேடவிழ்குமூலாள்பங்க னீசனுக்கடிமையாகு
 போடவேவேண்டுமன்னம் பொதுக்கவேவேண்டுங்குற்றந்
 தேடவேவேண்டுநன்மை செய்யவேவேண்டுந்தர்மம். (௧௧௦)

மலையென்னும்வினையீர மறுவுற்றபுனல்முழுகி
 அலைகின்றமுழுமுட ரறிவென்னவறிவென்ன
 புலையன்றன்மலமுண்ணு மெனையுண்ணும்புலையர்க்குக்
 குலமென்னநலமென்ன கூகூவென்றனகோழி. (௧௧௧)

தங்கள்மக்களுந்தாங்களும் படுதுயர் தமக்கோ
 ரெங்கள்மக்களும்பாங்களு மென்செய்தோமினிமேல்
 எங்கள்மக்களும்பாங்களு மின்னதுதுயரை
 தங்கள்மக்களுந்தாங்களும் படுவர்சத்தியமே. (௧௧௨)

நிறைபொருளுடையவர் நிறைசொல்லினு
 முறையுறுவழக்கென மொழிந்துபோற்றுவர்
 வறுமைமிக்குடையவர் வழங்கும்வாய்மொழி
 அறமொழியாகினு மதனையெள்குவர். (௧௧௩)

தினையுணையுணவயி நிலாதசிறந்தெனும்
 பினத்தொடுமையென விருக்கும்பாணையுங்
 கனத்துருபியினுந் கலங்குகின்றன
 மனத்துயர்நீங்கினு ரில்லைமன்னனே. (௧௧௪)

தட்டாணிடத்தினிற் றங்கப்பணிகள் சீமைப்பதுவும்
 வட்டாவாரைத் திருத்தினன்மார்க்கத்தில் வைப்பதுவும்

பட்டாங்குகாகிதப் புத்தகமச்சிற் பதிப்பதுவும்
தொட்டார்மனத்தைப் பலவாறுநாளுந் துயர்செய்யுமே. ()

வெள்ளத்தேபோகாது வெந்தணலில்வேகாது
கொள்ளத்தான்போகாது கொடுத்தாலுங்குறையாது
கள்ளருக்குமெட்டாது காவலுக்குளமையாது
உள்ளத்தேபோருளிருக்க வூரிலுழைத்துமலவானேன். ()

மாதாநாஸ்தி பிதாநாஸ்தி
நாஸ்திபந்து சகோதரஃ
அர்த்தோநாஸ்தி க்ரகம்நாஸ்தி
தஸ்மாஜாக்ரத ஜாக்ரத. (கககக)

ஆசையாபத் யதேலோகஃ
கர்ம்மணாபகு சிந்தயா
க்ஷீணமாயுர்ணஜாநாதி
தஸ்மாஜாக்ரத ஜாக்ரத. (கககக)

காமஃக்ரோதச்சலோபச்ச
தேஹேதிஷ்டந்திதஸ்கராஃ
க்ஞானாத்நாபஹாராய
தஸ்மாஜாக்ரத ஜாக்ரத. (கககக)

ஜன்மதுக்கம் ஜராதுக்கம்
ஜாயாதுக்கம் முனர்ப்புனஃ

சம்சார சாகரேதுக்கம்

தஸ்மாஜாக்ரத ஜாக்ரத.

(௧௬௬)

சற்சங்கத்வேநிற்சங்கத்வம்

நிற்சங்கத்வேநின்மோஹத்வம்

நின்மோஹத்வேநினமலநித்தம்

நின்மலசித்தாஜீவன்முத்தா.

(௧௭0)

பாலுக்குச்சந்தகாமில்லையென்பார்க்கும்புருக்கையற்ற
கூழுக்குப்போடவுப்பில்லையென்பார்க்குங்குத்தித்தைத்த
காலுக்குத்தோற்செருப்பிலையென்பார்க்குங்கனகதண்டி.
மேலுக்குப்பஞ்சணையிலையென்பார்க்கும்தனமொன்றே.

பாணையேச்சலந்தனி விழுத்தவக்கரா

பூணையக்கரைதனிற் பிடிக்கபபோகாமோ

நாணையுந்தலைவரும் தலம்விட்டேகனலை

சேனையுஞ்செவவமுந் தியங்குவார்களே.

(௧௭௨)

கொண்டநற்கலைகளோடுங் குணமிலாக்கோதைமாராக்

கண்டுகண்டிருப்பதலலாற் கனவினும்புல்லவொண்ணா

துண்டனமதுவையுணை வேரவியபபூவிலயீழ்ந்த

வண்டினம்பட்டபாடு மனிதரும்படுவார்தாமே.

(௧௭௩)

மயில்குயிலசெங்காலன்னம் வண்டுகண்ணாடிபனநி

அயிலெயிற்றாவுதிங்க ளாதவனாழிகொக்கோ

புயரும்விண்மலம்பன்முன அயுருணையோர்தம்மை

இயலுஅபுவிபோர்போற்று மீசனென்றெண்ணலாமே.

()

தெருளிலாக்கலையினர் செருக்குமாண்மையும்
பொருளிலாவறிஞர்தம் பொறியடக்கமும்
அருளிலாவறிஞர்த மெளனநாசமுங்
கருவிலாமங்கையர் கற்புமொக்குமால்

(௧௪௫)

மங்குலம்பதினாழிரம் யோசனையில் கன்னுடமாமும்
தங்குபாணுநாறாழிரம் யோசனை தாமலாமுகம்விள்ளும்
திங்களாதவற்கிரட்டியோசனையுறச் சிறந்திடுமரக்காம்பல்
எங்கனாயகனன்பரா யிருப்பவரிதயம்விட்டகலாரோ. (௧௪௬)

குரைகடல்வறுமையுங் குறத்தியுண்மையும்
நரையறம்ருந்துதின் றிளமைநண்ணலும்
வினாசெ நிகுழலினுள் வேசையாசையும்
அரைசுறவடைவது மஞ்சுமில்லையே.

(௧௪௭)

முடவனைமூர்க்கன்கொன்றால் மூர்க்கனைமுனிதான்கொல்லு
மடவனைவலியான்கொன்றால் மறவிதானவனைக்கொல்லுந்
தடவரைமுலைமாதேயித் தரணியிலுள்ளோர்க்கெல்லா
மறவனையடித்தகோலும் வலுவனையடிக்குங்கண்டாய். (1)

தூம்பினிற்புதைத்தகல்லுந் துகளன்றிச்சுடர்கொடாது
பாம்புக்குப்பால்தான்வார்த்துப் பழகினுநன்மைதாரா
வேம்புக்குத்தேன்வார்த்தாலும் வேப்பிலைக்கசப்புமாறா
தாம்பலநூல்கற்றாலுந் துற்சனநல்லோராகார். (௧௪௯)

தேனதுதியில்வீழும் நீர் செதலிடாதெடுத்தபேரை
மீளவேகொடுக்கெனவாய் வாயுறக்கொட்டலேபோல்

ஏளனம்பேசித்திங்குந் திருப்பதையெதிர்கண்டாலும்
கோளினர் தமக்குநன்மை செய்வதுகுற்றமாமே. (கஅ௦)

பொய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தால் வெற்றியாமவருக்குப்
பொய்யாகாத, மெய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தால் தேய்பிறை
போற்றவங்குறையுமிழுண்டாகும், துய்யதாய்தந்தையர்க்கு
ப்பொய்யுரைத்தால்வறுமைபிணி தொலையாவென்றும், உய்ய
வருடேசிகற்குப் பொய்யுரைத்தானாகமது வுண்மைதானே.

மெய்யதைச்சொல்வாராகில் விளங்குமேலுநன்மை
வையகமதனைக்கொள்வார் மனிதரிற்றேவராவார்
பொய்யதைச்சொல்வாராகிற் போசனமற்பமாகும்
நொய்யவரிவர்களென்று நோக்கிடாரறிவுள்ளோரோ. (கஅ௧)

தரித்திரமென்பிணி தான்வந்துற்றிடில்
கருத்தழிந்துண்*பதிக் காவிகலங்குவார்
மருத்துளவோவெனின் மாநிலத்திலே
பொருத்தவொன்செல்வமென் மருந்திற்போருமே. (கஅ௩)

அண்டரண்டமிரண்டுமுண்ட வரங்கனையவராதலால், அ
ந்தலங்கையும்மரக்கர்சேனையு மவன்வயிற்றினிலில்லையோ, தெ
ண்டினாக்கடல்கிகரிமேருவுந்திருவயிற்றினிலில்லையோ, சிதை
பைச்சிறைவைத்ததாமென முனிவரெப்படிசெப்பினார், குன்
றுகுன்றென நின்மந்தியுங் குரங்குந்தன்னுடை சேனையும்,

கூடியேபடையேகினுரென வவனுமெப்படிசூறினான், கண்ட
துண்டம தாக்குவேன்கவி சொன்னவன்றனைக் காணிலேன,
கம்பினுமிசுவம்பினுவவன் காளைஞுளைசுதனல்லவோ. (1)

மண்ணர்சட்டிக்கரத்தேந்தி மரநாய்கவ்வுங்காலினராய்
அண்ணந்தோடியிரப்பாணா யறிந்தோமறிந்தோமம்மம்மா
பண்ணர்மொழியார்பாலடிசில் பைம்பொற்கலத்திற்பரிந்தூட்
உண்ணுநின்றையொருவருக்கு முதவாயாந்தரிவர்தாமே. (௨)

பொலிவளந்தங்கிய புலியிற்றானுண்டும்
பலிபிறர்க்கிட்டுமே பயன்றுவ்வான்பொருள்
வலியிலாபேடிகை வாள்கொலானென
அலியினைமேவிய வரம்பையேகொலோ. (௧௮௬)

அறிவுளோர்தமக்குநாளு மரசருந்தொழுதுவாழ்வார்
நிறையொடுபுலியினுள்ளோர் நேசமாய்வணக்கஞ்செய்வார்
அறிவுளோர்தமக்கும்பாதோ ரசடனுவருமேயாகில
வெறியொன்றிகழாரொன்று மேதினியுள்ளோர் தாமே. (௧௮௭)

இடுக்கினாலவனுமையாகி யேற்றவர்க்கிசைந்தசெல்வங்
கொடுப்பதேமிகவுநன்று குற்றமேயின் றிவாழ்வார்
தகுத்ததைவிலக்கினோர்க்குத் தக்கநோப்பினிகளாகி
உடுக்கவேயாடையின்றி யுண்சோறும்வெல்லமாமே. (௧௮௮)

நாரிகள் வழக்கதாயினு வறிந்துரைத்தார்சுத்தர்
ஏரிபோற்பொருகிமண்மே லிருகண்ணும்விளங்கிவாழ்வார்

ஓரமேசொல்வாராகி லோங்கியகிளையுமாண்டு
தீரவேகண்ணிரண்டு தெரியாமற்போவர்தாமே. (கஅக)

சூப்புறச்சிவந்தவாயாள் தூயபஞ்சணையின்மீதில்
ஒப்புறக்கணவனோடே யுயர்வீலைசெய்யும்போது
கற்பகஞ்சேர்ந்தமார்பிற் கனதனமிரண்டுந்தைத்தே
அப்புறமுருவிற்றென்றே யங்கையாற்றடவிப்பார்த்தாள். ()

நற்குணமுடையவேந்தை நயந்துசேவித்தலொன்று
பொற்புடைமகளிரோடு பொருந்தியேவாழ்தலொன்று
பற்பலரோடுநன்னூல் பகர்ந்துவாசித்தலொன்று
சொற்பெறுமிவைகன்மூன்று மிம்மையிற் சொர்க்கந்தானே.

நிட்டையிலே புரிந்துமனத் துறவடைந்த பெரியோர்க
ணிமலன்றானைக், கிட்டையிலே தொடுத்துமுத்தி பெறுமள
வும் பெரியசுகங் கிடைக்குங்காம, வெட்டையிலே மதிமயங்
குஞ் சிதுவருக்குமணம்பேசி விரும்பித்தாலிக், கட்டையிலே
தொடுத்துநடுக் கட்டையிலே கிடத்துமட்டுங் கவலைதானே.

அன்னம்பழித்தநடை யாலம்பழித்தவிழி யமிர்தம்பழி
த்தமொழிகள், பொன்னம்பெருத்தமுலை கன்னங்கறுத்தரு
ழல் சின்னஞ்சிறுத்தவிடையாள், என்னஞ்சருக்கவடனன்
னெஞ்சுகற்றகலை பென்னென்றுரைப்பதினினை, சின்னஞ்
சிறுக்கியவள் வில்லங்கமிட்டபடி தெய்வங்களுக்கபயமே. ()

கொங்குதேர்வாழ்க்கை யஞ்சிறைத்தும்பி
காமஞ்செப்பாது கண்டதுமொழிமோ

பயிலியதுசெழீஇயநட்பின்மழிலியற்

செநியெயிறற்றரிவைகூந்தலின்

நறியவுமுளவோநீயறியுப்புவே.

(௧௬௪)

உள்ளவழக்கிருக்க ஓரார்பொதுவிருக்கத்

தள்ளிவழக்கதனைத் தான்பேறி - எள்ளளவும்

கைக்கூவிதான்வாங்குங் காலதுவன்றன்கிலையும்

எச்சமறுமென்ற லறு.

(௧௬௫)

கல்வியுடையீர் கருங்கானகத்திடையே

நெல்லிழிலையுதிர்ந்து நிற்பதெவன் - வல்லாப்புகேள்

வெல்லாவழக்கை விலைவாங்கிவெல்விக்கும்

வல்லாளன்சுற்றம்போன் மாண்டு.

(௧௬௬)

வீழக்குடையானிற்ப வலியாணைக்கூடி

வழக்கையழிவழக்குச் செய்தோன் - வழக்கிழந்தோன்

சுற்றமுந்தானுந் தொடர்ந்தழுதகண்ணீரால்

எச்சமறுமென்ற லறு.

(௧௬௭)

படைதனக்குயானை வனப்பாகும்பெண்ணின்

இடைதனக்குதுண்மை வனப்பாம் - நடைதனக்குக்

கோடாமொழிவனப்புக் கோற்கதுவேசேவகர்க்கு

வாடாதவன்கண் வனப்பு.

(௧௬௮)

கண்வனப்புக்கண்ணோட்டங் கால்வனப்புச்செல்லாமை

எண்வனப்பித்துணையா மென்றுரைத்தல் - பண்வனப்புக்

சுயி

விவேகசிந்தாமணி.

கேட்டார்நன்றென்றல் கிளர்வேந்தன்றன்னாடு
வாட்டானன்றென்றல் வனப்பு.

(ககக)

கற்புடையபெண்ணமிர்தங் கற்றடங்கினுனமிர்தம்
நற்புடையநாடமிர்தந் நாட்டுக்கு - நற்புடைய
மேகமேசேர்கொடி வேந்தமிர்துசேவகனும்
ஆகவேசெய்யி னமிர்து.

(௨00)

கல்லைத்தான் மண்ணைத்தான் காய்ச்சித்தான் குடிக்கத்
தான் கற்பித்தானா, இல்லைத்தான் பொன்னைத்தா னெனக்குத்
தான் கொடுத்துத்தா னிரட்சித்தானா, அல்லைத்தான் சொல்லி
த்தா னாரைத்தா னேவத்தா னையோவெங்கும், பல்லைத்தான
நிறக்கத்தான் பதுமத்தான் புவியிற்றான பண்ணினானே. ()

ஆவீனமழைபொழியவிலலம்வீழ வகத்தினனோய்தனில்
வருந்த வடிமைசாக, மாவீரம்போகுதென்று விதைகொண்
டோட வழியிலேகடன்காரர் மறித்துக்கொள்ளச், சாவோலை
கொண்டொருவனெதிரோசெல்லத் தள்ளவொண்ணு விருந்து
வரச் சர்ப்பந்தீண்டக், கோவேந்தர்தமதுரிமைப் பகுதிகேட்
கக் குருக்கள்வந்துதட்சணைக்குக் குறுக்கிட்டாரே. (௨0௨)

தாய்ப்படைபிறர்நட்பாகிற் றந்தையும்ருணவானாகில்
வாய்ப்படைபிணையாரு மாவழகுற்றபோது
பேய்ப்படைபி னோ னும் மெருமைநூல் லல்லாவிட்டால்
சேய்ப்படைபொ ன் காரு மென்றனர்தெளிந்தநூலோர். ()

மடுத்தபாவாணர்தக்கோர் மறையவிரப்போர்க்கெல்லாங் [ல
கொடுத்துயார்வகுமையுற்றார்கொடா துவாழ்ந்தவரார்மண்மே
எடுத்துநாடுண்டீரு மெடாதகாட்டகத்துநீரும்
அடுத்தகோடையிலே வற்றியல்லதிற்பெருஞ்நானே.(20ச)

உணங்கியொருகான்முடமாகி யோர்கண்ணிழந்துசெவி
யின்றி, வணங்குநெடுவாலறுப்புண்வெயிறுமு துகினுலர்ந்தொ
ட்டி, அணங்குநல்பழுப்பெய்தி யகல்வாயோடுகழுத்தேந்திச்
சுணங்கன்முடுவலதைத்தொடர்ந்தா லெவரைக்காமன்றுயர்
செய்யான். (20ரு)

கன்மனப்பார்ப்பார் தங்களைப்படைத்துக் காகத்தையெ
ன்செயப்படைத்தாய், துன்மதிவணிகர் தங்களைப்படைத்துச்
சேரரரையென்செயப்படைத்தாய், வன்மனவடுகர்தங்களைப்
படைத்து வானரமென்செயப்படைத்தாய், நன்மனதோறும்
பெண்களைப்படைத்து நமனையென்செயப்படைத்தனையே.()

கொல்லுவேற்கயற்கண் கொவ்வையங்கனிவாய்மாதே
நல்லணிமெய்ப்பூண்டு நாசிகாபரணமீதிற்
சொல்லரிற்குன்றிதேடிச் சூடியதென்னெனவென்றான்
மெல்லியகண்ணும்வாயும் புதைத்தனன்வெண்முத்தென்றான்

அருகிலிவளருகிலிவளருகில்வரவுருகும்
கரியகுழன்மேனியிவள்காணமயிலசாயல்
பெரியதனமிடைசிறிது பேழையிவளையோ
தெருவிவிவணின்றநிலை தெய்வமெனலாமே.

(20அ)

அருகிவிவளருகிவிவ ளருகில்வரநாறும்
கரியகுழன்மேனியிவன் காட்டெருமைச்சாயல்
பெரியவிடைசிறியதனம் பேய்க்கழுதையையோ
தெருவிவிவள்ளின்றிலை செக்குமரமாமே. (20க)

அலகுவாள்விழியாழிழைநன்னுதல்
திலகங்கண்டெதிர் செஞ்சிலைமாரனுங்
கலகமேசெயுங் கண்ணி துவாமென
மலரம்பைந்தையும் வைத்துவணங்கினான். (21க)

குரங்குரின்றுகூத்தாடிய கோலத்தைக்கண்டே
அரங்குமுன்னிநாய்பாடிக் கொண்டாடியதுபோல்
கரங்கண்டீடியேபேசிடு கசடரைக்கண்டு
ஏங்களாட்டியே மெச்சிடுமறிவிலார்செய்கை. (22க)

கழுதைகாவெனக்கண்டு நின்றாடியவலகை
தொழுதுமீட்டுமக்கழுதையைத் துதிசெயவதுதான்
பழுதிலாநமக்கார் நிகராமெனப்பகரும்
முழுதுழுடரைழுடர் கொண்டாடியமுறையே. (23க)

வில்லதுவளைந்ததென்றும் வேழமதுறங்கிற்றென்றும்
வல்லியம்பதுங்கிற்றென்றும் வளர்கடாபிந்திற்றென்றும்
புல்லர்தஞ்சொல்லுக்கஞ்சிப்பொறுத்தனர்பெரியோரென்றும்
நல்லதெனறிருக்கவேண்டா நஞ்செனக்கருதலாமே. (24க)

ஆதியாமிருவார்நட்புக் கவமதிப்புற்றவர்¹குச்
சூதினார்கபடஞ்செய்து துணைபிரிந்திடுவரென்றார்

விவேகசிந்தாமணி.

சுந

வேதியன்பவனவாயில் வேசைதாப்பச்சைநாவி
பூதியகதைபோலாகி யுநரகெய்துவாரே. (உகசு)

அருமையும்பெருமைதானு மறிந்துடன்படுவர்தம்மால்
இருமையுமொருமையாகு மின்புறற்கேதுவுண்டாம்
பரிவிலாச்சகுனிபோலப் பண்புகெட்டவர்கடம்பால்
ஒருமைபினிரயமெய்து மேதுவேயுயருமன்றோ. (உகரு)

விஞ்சையரருமைதன்னை விஞ்சையரறியவேண்டும்
புன்செயலறிவிலீனர் புகழ்ந்ததையறியாரென்போல்
விஞ்சியமகப்பெறாளவ் வேதனைமலரிதானும்
கிஞ்சிதமறிந்திடான்போ விருந்திடுங்கேள்விதானே. (உகசு)

வாழ்வதுவந்தபோது மனந்தனின்மகிழவேண்டாம்
தாழ்வதுவந்ததானாற் றளர்வரோதக்கோர்மிக்க
ஊழ்வினைவந்ததானு லொருவரால்விலக்கப்போமோ
ஏழையாயிருந்தோர்பல்லக் கேறுதல்கண்டிலீரோ. (உகௌ)

பருப்பதங்கள் போனிறைந்திடு நவமணிப்பலன்களைக்
கொடுத்தாலும், விருப்பநீங்கியகணவரைத்தழுவுதல் வீணதா
ம்விரையார்ந்த, குருக்கொள்சந்தனக் குழப்பினையன்பொந்
குளிர்தரவணிந்தாலும், செருக்குமிஞ்சியவற்பார்தந் தோழ
மை செப்பவுமாகாதே. (உகஅ)

பெருத்திடுசெல்வம் சீர்துற்றபோதுகண்
ருத்தெரியாமலே யொளிமழுங்கிடும்

மருத் துளதோவெனில் வாகடத்திலே
தரித்திரமென்னுமோர் மருந்திற்றிருமால். (உகக)

சொல்லுவார்வார்த்தைகேட்டுத் தோழமையிகழ்வார்புல்லர்
நல்லவர்விசாரியாமற் செய்வரோநரிசொற்கேட்டு
வல்லியுட்பசவுங்கூடி மாண்டதோர்கதையைப்போல
புல்லியரொருவராலே போருமேயற்பர்நேசம். (உஉ0)

கதலிவீரர்களத் திடைவையினும்
குதலைவாயிற் குழவிகள்வையினும்
மதனலீலையின் மங்கையர்வையினும்
இதமுநச்செவிக் கின்பம்விளையுமே. (உஉக)

கடாவிடுஞ்சமார்க்களத்தினும் மடந்தைபரிடத்தும்
விடாமலோதியகவிதை பாராட்டியவிடத்து
நடாவிடுஞ்சிறுபிள்ளைக ணவிஷமவ்விடத்தும்
அடாவெனுஞ்சொலலை யின்சொலாய்மதிப்பர்கற்றறிந்தோர்.

புத்திபான் பலவானாவான் பலமுளான்புத்தியற்றால்
எத்தனைவிதத்தினாலு மிடரதுவந்தே தீரும்
மற்றொருசங்கந்தன்னை தருமுயலகூட்டிச் சென்றே
உற்றதோர்கிணற்றிலசாயல் காட்டியவுவமையேபோல். (1)

மானமுள்ளோர்கடன்றோர் மயிரநினுயிர்வாழாத
காணுகவரிமான்போற் கமைபெறுபுகழேழ்நன்பார்
மானமொன்றில்லார்தாமு மழுங்கலாடீழ் ழங்கலாகி
நானமாங்கழுதைக்கொட்பா யிருந்தொன்றுரைக்கலாமே. (1)

எண்ணுன்குமுப்பத் திரண்டுபற்காட்டிபிசைவுடனே
பீண்ணுகிச் செந்தமிழ் பாடி வந்தா லுமிப்பாரி லுள்ளோர்
அண்ணாந்துகேட்ப ரழகழகென்பரதன்பிறகு
சுண்ணாப்புபட்டவிலையுங்கொடார் கவிசொன்னவர்க்கே. (1)

ஆசாரஞ்செய்வாராகி லறிவொடுபுகழுமுண்டாம்
ஆசாரன்மையான லவனியிற்பேவராவர்
ஆசாரஞ்செய்யாராகி லறிவொடுபுகழுமந்துப்
பேசார்போறபேசுமாகப் பிணியொடுநெரகிலவீழ்வார். (2உசு)

செல்வம்வந்துற்றபோது தெய்வமுஞ்சிறிதுபேணார்
சொலவதையறிந்துசொலலார் சுற்றமுந்துணையும்பேணார்
வெல்வதேகருமமல்லால் வெம்பகைவலிதென்றெண்ணார்
வல்லுணைவினையும்டரார் மண்ணின்மேல்வாழுமாந்தர். (3)

இறந்தபிறப்பிற்குஞ் செய்தவினையைப்
பிறந்தபிறப்பாலறிக-பிறந்திருந்து
செய்யும்வினையாலறிக வினிபிறந்
தெய்தும் வினையின் பயன். (2உஅ)

கார்படைத்த காதலத்தான் லுரைவேங்கட மளித்தக
ண்ணு வெங்கும், பேர்படைத்தவானந்த ரங்கமகிபாலாரின்
பிரம்பூர்நாட்டில், நேரிழைக்குவிழியேழு முலையாலுகா
லாததுநெற்றிநான்கு, பாரிடத்திலிப்புதுமைக் கண்டுவந்தே
னிதன்பயனைப்பகர்ந்திடாயே. (2உசு)

சலந்தனிற்கிடக்குமாமை சலத்தைவிட்டகன்ற போது
கோலெபுரிவேடன்கண்டு கூரையிற்கொண்டுசெல்ல
வலுவினாலவனைவெல்ல வகையொன்றுமில்லையென்றே
கலையெலிகாகஞ்செய்த கதையெனவிளம்புவோமே (உ௬௦)

நிலமதிற்குணவானறோன்றி நீள்குடித்தனரும்வாழ்வார்
தலபெலாம்வாசந்தோன்றுஞ் சந்தனமரத்திற்கொப்பாம்
நலமிலாக்கயவன்றோன்றி நன்குடித்தேசம்பாழாம்
குலமெலாம்பழுதுசெய்யுங் கோடரிக்காம்புநேராம். (உ௬௧)

உரமுடன்மொழிவார்வார்த்தை யுறுதியுமில்லையென்றாய்
மாமதிவீடுமேயாடும் வானவானரத்தைமரமும்
புரமதிருமலிகாவிற்பூட்டியமணிபோலாடும்
கரம்லானபொழியுள்வார்த்தை தங்கத்தின்கட்டிபோலாம். ()

நட்பிடைக்கூய்யம்வைத்தார் பிறர்மனைநலத்தைச்செய்வார்
கட்புடைக்காமத்தியாற் கன்னியைவிவக்கினோரும்
அட்டுடனஞ்சுகின்றோ ராயுளுங்கொண்டுகின்றது
குட்டநோய்நரமில்வீழ்ந்து குளிப்பவரிவர்கள்கண்டாய். ()

மதியிலாமறையோன்மனன் மடந்தையைவேட்கையாலே
ருதுவதுகாலந்தன்னி றோஷமென்றுரைத்தேயாற்றிற்
புதுமையாயெடுத்தபாது பெட்டியிற்புலிவாயாலே
அதிருடன்கடி யுண்டன்றே யருநரகஞ் சந்தான்மாதோ. ()

மைய துவல்லியம்வாழ் மலைக்குகைதனிற்புகுந்தே
ஐமுகனீபுலியுங்காட்டி யடவியிற்றுரத் துங்காலை
பையவேநரிக்கோலாலே படுபொருளுணரப்பட்ட
வெய்யவம்மிருகந்தானே கொன்றிடவீழ்ந்ததன்றே. (உரு)

ஒருவனேயிரண்டுயாக்கை யூனபொதியானநாற்றம்
உருவமும்புகழமாகு மதற்குணீயின்பமுற்று
மருவியபாக்கையிங்கே மாய்ந்திடுமற்றுயாக்கை
திறமதாயுலகமேற்றச் சிறந்துபின்னிற்குமன்றே. (உருக)

வேலியானதுபயிர்தனை மேய்ந்திடவிதித்தாற்
காலனானவனுயிர்தனைக் கவர்ந்திடரினைத்தாற்
ஆலமன்னையர்பாலகர்க் கருத்துவரானால்
பேலிதோர்ந்தூன்யார்கொலோ விலக்குவர்வேந்தே. ()

அறங்கெடுநிதியுங்குன்று மாவியுமழியுங்காபம்
நிறங்கெடுமதியும்பொரு நீண்டதோர்நகிற்சேர்க்கும்
மறங்கெடுமறையோர்மன்னர் வணிகர்நல்லுழவோரென்று
குறங்கெடுமவேசைமாதர் குணங்களைவிரும்வினோர்க்கே. ()

பொருளொன்றுநான்றந்தறிவட் கதற்கில்லாமைபிணி
பொய்ப்புரட்டு, மருளொன்றுகட்காமங்கொலை களவுகுதுவ
சைமரணத்தோடும், இருளொன்றுநாகமினனுமிவன்பானுங்
கொண்டதற்கோரிலக்கமுண்டோ, தெருளொன்றும் பாரின
ம்போற்சமத்தாக் கொண்டுடெவர்வணிகஞ் செய்வல்லார். ()

பசையறவெம்மாவியன்னுள்கைப் பொருளெலாம்பறிக்
கப் பசியானுங்கு, திசைமுகமுநோக்கலாற் நிசைமுகனா
னும்வாயிற் நியாளிட்ட, வசையானமண்ணுண்டு மாயனா
னோங்கையில் வாங்குமோட்டால், இசைமேவுமீசனானும்
புவியினமையொப்பா ரெவர்தாமம்மா. (உச0)

ஆத்தமனையாளகத்தி லிருக்கவே
காத்தமனையாளேக்கா முறுங்காளையர்
காச்சபலாவின் கனியுண்ணமாட்டாம
லீச்சம்பழத்துக் கிடருற்றவாரே. (உசச)

அரவிந்தநண்பன்குதன்றம்பி மைத்துனனண்ணன்கையில்
வரமுந்தியாயுதம்பூண்டவன் காண்மற்றங்கவனோ
பரமன்திகிரியையேந்தினன் மைந்தன்பகைவன்வெற்பை
புரமென்றெடுத்தவன் மாற்றான்றன்சேவகனெண்டொடியே.
இந்திரன்பதங்குகுன்று மிறையவர்பதங்கண்மாலு
மந்தரநிலைகள் பேற மறுகயல்வறுமையாகும்
சந்திரன்கதிரோன்சாயுந் தரணியிற்றேயமானும்
அந்தணர்கருமங்குன்றில் யாவரேவாழ்வார்மண்ணில். (1)

என்னனைக்கன்றுமுத்தனைக் குனிக்குமிறையனையனைக்
குமேயன்று, மன்னனைக்கன்றிப்பின்னைக்குதவாவன்புளால்
வருந்திவாடுவனோ, முன்னனைக்கொன்று பின்னைப்புரந்த
முதுபகையவன்பிதாவுறாமல், கன்னனைக்கொன்றுவிஜயனைப்
புரந்த கவுத்துவாகாயலாதிபனே. — (உசச)

புண்புடையர்க்கோர்பறவை பாவத்திற்கோரிலக்க
நண்பிலரைக்கண்டக்காணற்காவி-தின்புவியை
யாள்வார்மதுரை யழகியசொக்கர்க்காவம்
நீள்வாகனநன்னிலம்.

(உச௫)

சிறுவனளைபயறு செந்நெற்கடுகு
மறிதிகிரி தண்டுமணி நூற்பொறியாவம்
வெற்றேறுபுள்ளன்னம் வேதனரனமாலுச்சூழ்
கற்றாழம்பூவேகறி.

(உச௬)

சீரம்பார்த்தானீசனயன் றேவிதனைப்பார்த்தான
கரம்பார்த்தான்செங்கமலக்கண்ணன்-உரந்தேசர்
மலைவெருத்ததின்புயத்து வண்ணன்சீராமன
மலைவெருத்தநேத்திதனைக்கண்டு.

(உச௭)

மாலையிலும்வேலை கடையக்கயிறுகு
மாலையிலும்பூமுடித்துவாழுமே-சோலையிலும்
செய்யிலாரந்திகழுந்த செந்துருத்திமாநகர்வாழ்
பொய்யிலார்மெய்யிலிடும்பூண்.

(உச௮)

கரியொன்றுபொன்மிகும் பையேறக்கற்றவர்குற்றந்தொழு
எரியொன்றுசெல்வன் றுலாத்தினிலேற விருண்டமஞ்சு
சொரிகின்றநாகமின்சோற் றினிலேறித்தொடர்ந்துவர
நரியொன்றுசொந்தக் குனலேறிவந்த நுநங்குளத்தே. (உச௯)
ஒருபாதிமால்கொளமற ஒருபாதிபுமையவன்கொண்
-ருபாதியாலுமிறந்தானபுராநி-பிருநதியோ

பெருவாரிதியிற் பிறைவாரி னுகம்பிலக்குழியிற்
றருராசபோச கொடையுன்கையோடென்கைதந்தனனே.

தடாரிதண்ணுமைபேரிகை சல்லரிடக்கை
கடாகமெங்கணு மதிர்ந்திடவொலித்திடக்கானல்
விடாதநானகன்றன்னிய புருடனைவிழைந்தே
அடாதுசெய்தமங்கையர் வசையொலித்தல்போலாமால். ()

பத்தினிபத்தர்கள் தத்துவஞானிகள்
சித்தங்கலங்கச் சிதைவுகள்செய்தவ
ரத்தமுமாவியுமான் டொன்றின்மாய்நதிஞ்
சத்தியமீது சதாநந்திதாளே. (௨௫௨)

ஒரெழுத்தொரு பொருளுணரக்கூறிய
சீரெழுத்தாளரைச் சிதையச்செப்பினே
ஞரிடைச்சுணங்கனாய்ப் பிறந்தங்கோருகம்
பாரிடைக்கிரிமியாய்ப் படிவார்மண்ணிலே. (௨௫௩)

கல்லாவரசனுங் காலனுநெரொக்குங்
கல்லாவரசனிற் காலன்மிகநல்லன்
கல்லாவரசனறமோரான்கொல்லென்பான்
நல்லாரைக்கால னனுகிரில்லானே. (௨௫௪)

ஆசையெனும்பாசத்தா லாடவர்தஞ்சிந்தைதனை
வீசமனையாந்ததியில் வீழ்த்தியே-மடிப்புரி
மாயாமனைவியரா மக்கண்மகவென்னு
நாயாற்கடிப்பித்தநாடு. (௨௫௫)

கொழுநனைப்பழித்தகோதை குழுவியைக்கணவனைந்தி
பழுமதற்கிரங்கியாற்ற வவந்நகைத்திடுதல்போல
எழுதுமுத்தமிழோர்க்கீயா ரிருநிதிதன்னைத்தேடிப்
பழுதறப்புதைப்பக்கண்டு பார்மகள்நகைக்கின்றாளே. (1)

மன்னவன்கணக்கன்பார்ப்பான் வலுவுள்ளோன்மந்திரவாதி
பொன்னுளவன்குருக்கள் புலவன்பண்டிதனமைச்சன்
அன்னஞ்செய்திடுவோனென்று மடங்காததுட்டராமிப்
பன்னிருபேரோடென்றும் பகைகனவிவங்கூடாதே. (2௫௭)

புலியொடுபுல்வாய்தானும் பொருந்தியேபுறவானாலும்
எலியொடுபூனைகூடி யிசைந்துநன்குறவானாலும்
நலமிகுசர்ப்பந்தேரை நன்றதாயுறவானாலும்
மேயின்மேலவரோடற்ப மதியினருறவாகாரே. (2௫௮)

தெருளுறக்கற்றிலார் செருக்கிலாததும்
பொருளிலாவறிஞர்தம் பொறிபடக்கமும்
மருளுறுமுகர்த மௌனசாதமும்
உருவிலாமடந்தையர் கற்புமொக்குமால். (2௫௯)

தன்னைத்தான்பேணாதாலுஞ் சரீரத்தின்றண்டிப்பாலும்
பின்னுற்றவிசாரத்தாலும் பின்சலமலத்தினாலும்
அன்னத்தையொருப்பதாலும் அடைவுடன்முமுகலாலும்
தன்மத்தையிகழ்வதாலும் சரீரத்தில்வியாதிதோன்றும். (3)

ஆட்டுவாணிபனுவல்களத்திலும்
கூட்டுவாணிபன் கைக்குட்டுநன்றதா

மோட்டுமாதர் முயக்கிற்சரசமே

காட்டுமாதரைக்காணலுநல்லதே.

(௨௬௧)

கவளமுண்களிப்புக்கொள்ளும் காலையில்வாயிற்சிறிந்தித்
தவறியபருக்கையாலத் தந்திக்குச்சேதமுண்டோ
உவமையிலெனும்புகோடி யுடலதுநிறையுமென்னில
தவமதையறிந்தபேர்கள் தாங்குவாரிளைத்தோர்தம்மை. (1)

பேடையைப்பிடித்துத்தன்னைப் பிடிக்கவந்தடைந்தபோது
வேடனுக்குதவியாக விறகினால்வெந்திழுட்டிச்
சாடுமும்பலியைநீக்கித் தன்னுயிர்கொடுத்தபைம்புள்
வீடுபெற்றுயர்ந்தவார்த்தை வேதத்தில்விழுமிதன்றே. (1)

ஏர்பெறுமிருதிதிச் செருக்கதெய்திழற்

நேர்செவியுடையவர் செவிடராகுவர்

ஓர் தருமுரைவலா ருமையாகுவர்

கூர்விழியுடையவர் குருடராவரே.

(௨௬௨)

திரவியம்வந்தபோதுசேர்ந்தபல்லோர்க்குமீந்தால்

வரவரவளமாமந்த வகைசெயாவிடற்கெட்டேகும்

ஒருகலிங்கினைவிட்டக்கால் ஒதநீர்போக்குப்போகப்

பெருகுருமேரிலில்லா விடுனடுவணையைப்போக்கும். (1)

கோடிபொன்னளிப்பனின்றே கோடிசோர்மாத்திரைக்குள்

ஊடியகிளைக்கோர்வார்த்தை யுரைத் தடைகுவனென்றாலும்

தேடியகாலதூதர் மிழ்த்தல்விட்டொழிவரேகொல்

வாடியமருங்குநங்காய் மாண்பொருட்பயன்கண்டாயோ,

ஈகதவமிழைத்தலுங் களவுசெய்தலு
மைதுயிர்கோற மறத்தைக்கோறலும்
பொய்தவ வுரைத்தலும் பொருளிழத்தலும்
எய்தியகாமத்தி னன்றியில்லையே.

(௨௬௭)

நன்றியைக்கோறலு நலனைக்கோறலும்
வென்றியைக்கோறலும் விவேகங்கோறலுந்
துன்றியவொக்கலைத் துறந்துநின்றலுங்
கன்றியகாமத்தி னன்றியில்லையே.

(௨௬௮)

பகையினையாக்கலும் பாவமாக்கலு
நகையினையாக்கலு நவையையாக்கலுந்
திகைமனமாக்கலுஞ் சிறுமையாக்கலு
ஈஈகததுகாமத்தி னன்றியில்லையே.

(௨௬௯)

பொன்னகர்விட்டே கங்காநதியிடைபோந்தோரோதிம்
மம் புவிபிற்புனலிடை வந்ததுகண்டே புடைசூழ்ந்தே*பக
மும், உன்னிருதுண்டங்கால்பவளம்போ லுற்றாய்தென்ன
ஓதிமமும்மூரெவ்வூரெம்மூரும்பர்வளம்பதியாம், அந்நகர்தனி
லேயே துண்டதிசயமம்பொற்புடபமுட னணியார்தரள பவ
ளங்களுமுண்ட துமற்றல்லாதே, இந்நகர்தனிலுளநத்தைகள்
தாமங்லையோவஃதறியோ மிஃதறியா மற்றெஃதறிவாயென்
றேநகைசெய்த துவே.

(௨௭௦)

நாரியின்முடிவேவையமும் வையநடுவினிற்சிலையுமச்
சிலையிற், பாரியவுருளுமுருளினிற்கணையும்பகழிபிற்பாகனும்

* பகம்-கொஞ்சு.

௩௪

விவேகசிந்தாமணி.

பாகன், சீரியமுகத்திற்றுரங்கமுந்தூரங்கச் சிகையினிற்றே-
வனுமாக, போரியலவுணர்புரஞ்செறு மாற்றல்புகனுறிற்புன்
கிரிப்பாமால். (௨௭௧)

பல்லெலாந்தெரியக்காட்டிப் பருவரன்முகத்திற்கூட்டிச்
சொல்லெலாஞ்சொல்லிநாட்டித் துணைக்கரம்விரித்துநீட்டி-
மல்லெலாமகலவோட்டி மானமென்பதனைவீட்டி-
யில்லெலாமிரத்தலந்தோ விழிவிழிவெந்தஞானும். (௨௭௨)

தேற்றமுற்பவத்திற்செய்த தீங்குநன்கெனுமிரண்டு
மாற்றல்சால்கருமமென்ப ரக்கருமத்தைநோக்கிச்
சாற்றுமிப்பிறப்பிற்றக்க தரித்திரஞ்செல்வரங்கப்
போற்றுவனுயிரையெல்லாம் பொலிசுடர்த்திகிரிவள்ளல்

அலரவன்நீட்டிவைத்த வாயுனிளவுகூறும்
விலகிலாவினைக்குத்தக்க விருப்புணவெறுப்புணவு
மிலகவுண்டின்றேவினரு மின்னுயிருடம்பின்வாழ்தன்
மலர்தலையுலகத்தென்று வகுப்பர்நூ லுணர்ந்தவல்லோர். ()

வளநிதிபடைத்தோமென்றும் வடிவவில் லுடையோமென்று
மளவில்சேயின்னோமென்று மனுபவத்தமைந்தோமென்று
மிளமையிற்றிறந்தோமென்று மெழிநலமுடையோமென்று
முளமகிழ்கூர்வார்சற்று முன்மைநூ லுணர்ச்சியிலலார். ()

ஒடும்பொன்னுமுறவும்பகையுமோர்
கேடுஞ்செல்வமுங்கீர்த்தியும்நிந்தைநீர்
வீடுங்காணமும்வேறநோக்குதல்
கூடுந்தன்மைகொளுமனநன்மனம்.

(௨௭௩)

தோன்றுகுணங்கள் பதின்மூன்று நீக்கிப்பின்
மூன்று குணங்கொள்வோருந்தீபற
முழுட்சுக்களாவாரென்றுந்தீபற.

(௨௭௭)

அரியணையிலிருந்துலகவரசாசுதிபுரிந்தாலுமங்கையேற்
றுத், தெருவுதொறுந்திரிந்திரந்துதின்றாலுமிளம்பருவத்தெரி
வைமாரைப், பிரியாமலிருந்தாலும் பிரிந்துதவம்புரிந்தாலும்
பேசிற்றெல்லாம், விரிசீவமுத்தனுக்கங்குடம்பாடே யன்றி
யொன்றும் விரோதமின்றே.

(௨௭௮)

சொல்லாமலேபெரியர் சொல்லிச்சிறியர் செய்வர்
சொல்லியுஞ்செய்பார்கயவரே—நல்ல
புலமாலேவேற்கண்ணாய் கூறுவமைநாடிற்
பொலமாலைப்பாதிரிபைப்பார்.

(௨௭௯)

ஆலைப்பலாவாக்கலாமோ வருஞ்சுணங்கள்
வாலேநிமிர்க்கவசாமாமோ—நீலநிறக்
காக்கைதனைப்பேசுவிக்கலாமோ கருணையிலா
மூர்க்களைச்சீராக்கலாமோ.

(௨௮௦)

ஆங்காலமெய்வருந்தவேண்டா மதேதென்னிற்
றேங்காய்க்களநீர்போற்சேருமே—போங்காலம்
காட்டாணையுண்டகலி யதுபோலாகுமே
தாட்டாளன்றேடுந்தீரம்.

(௨௮௧)

கல்லியுடையீர் கருங்கானகத்திடைபே
நல்லியிலையுதிர்ந்துநிற்பதெவன்— வல்லாய்கேள்

டுகூ

விவேகசிந்தாமணி.

வெல்லாவழக்கைவிலைவாங்குவெல்விக்கும்

வல்லாளன்சுற்றம்போன் மாண்டு.

(2 அட)

அஞ்சக் கரமென்னுங் கோடாவினொண்டிந்தவைம்புலனும்

வஞ்சர்புலக்கட்டை வேரறவாட்டிவளங்கள்செய்து

விஞ்சத்திருத்திச் சதாசிவமென்கின்றவித்தையுட்டும்

புஞ்சக்களைபறித்தேன் வளர்த்தேன்சிவபோகத்தையே. (1)

குரங்கன்லில்வீழ்ந்து வெறிகொண்டுதேன்கொட்டக்

கரஞ்செறியப்பாம்பலவன்கவ்வி—விரைந்துபேய்

பற்றவேகள்ளுண்டு பச்சைமிளகைக்கடித்தால்

எத்தனைபார்செட்டைக்கிடம்.

(2 அப)

அரும்பால மாமுனம்பூமணஞ்சொற்பொருளாகமுயிர்

கரும்புஞ்சுவையென்னுமென்னெயும்போலொத்தகாதலரை

ப், பெரும்பாவினலன்னங்கங்காசலத்தைப்பிரிப்பதுபோல,

சுரும்பாம்புலவர்யமனாலே செக்கெனத்தோன்றினையே. (1)

பாண்டியன்மாலைசாண்டாய் மகளேநினைப்பார்த்தவர்க்கு

வேண்டியவிற்பபிகவருமோ வெண்ணெயேதருடித்

தாண்டிக்குறித்தநற் கோதண்டராமன் றடவனாமேல்

ஆண்டிருப்பிடந் தாதனிருப்பிடமானபின்னே. (2 அக)

கொன்றிலாரைக்கொலச் சொலிக்கூறினார்

நின்றிலாரைத்தினச் சொலித்தெண்டித் தார்

பன்றியாய்ப்பாடிநிற்பிறந்தேழ்நர

கொன்றுவாசரனானையே துண்மையே.

(2 அச)

சோமனுடாவாழ்வுஞ்சோறிடாநல்லுறவும்
நாமநீநில்லாதநன்னுதலும்—ஓம
நெருப்பில்லாவேதியருநெம்பாஓடனே
பருப்பில்லாப்போசனமும்பாழ்.

(௨௭௮)

மண்போற்பொறுமை யுடையோரும் மதிபோற்சாந்த
முடையோரும், புண்போலுடலைப்புணந்தோரும்புனல்போ
லொழுக்கம்பூண்டோரும், கண்போலிரக்க முடையோருங்
கனல்போற்புசிக்குங்கதியோரும், விண்டோலறிவையறிந்தோ
ரும் பிறவாரிந்தமேதினிடிகே.

(௨௭௯)

பொன்டோலவிலங்கு, ஞ் சஞ்சலத்தாற்குரங்காம்
உ புத்திவிசாரித்தறியும்போலிவதலரவாந்
புண்போலவிலையெனலா லகங்காரமதமாந்
தனைமிகராஞ்சித்தமொரு தன்மையினையா
மின்போலுஞ்சலனமனமசையாமனியுத்தி
விசாரிக்கும்புத்தியினைமெய்ப்பொருட்பால்விடுத்து
வன்போடுவருமகங்காரத்தினையுங்கடிந்தால்
வைத்தவிடத்திருந்துசித்தமகத் துவமுந்தருமே. (௨௮௦)

மாயையேபுடலமாகு மாயையேகரணமாகு
மாயையேபுவனமாகு மாயையேபோகமாகு
மாயையேபொறிகளாகு மாயையேபுலன்களாகு
மாயையேயண்டபிழைமாயைமாயையாமே. (௨௮௧)
மாரியைநோக்கும் வனப்புட்போலும்
மாரியைநோக்கும் பாவலர்போலும்

டுஅ

விவேகசிந்தாமணி.

கொழுநனைநோக்குங் குலமகள்போலும்

தேசியைநோக்குஞ் சீடன்றெரிவே.

(உகஉ)

பாலனாபருவம்போம் பன்னுகுமாரப்பருவம்போங்
கோலமானதருணம்போங் கோலையூன்றிக்குனிந்தெழுந்து
காலன்மாய்க்கவனைவர்களுங் கல்லென்றழுதுபேர்மாற்றி
ஏலப்பிணமென்றொருபெயரிட் டிகாட்டிடுதலொருதலையே.

இட்டமிகுமிளமைநல மீரையாண்டதனி

லிருபதினில்வளர்ச்சியு முப்பதுவருடத்தழகு

முட்டகையமேதையு நாற்பதுவருடத்துடலி

லொன்பலமுமைப்பதினி லருபதினிற்றாதுங்
திட்டியுமங்கெழுபதினி லென்பதினிற்செவியுங்

திகழ்மனமுந்தொண்ணூற்றிற் சீவனுநாறளவில்
விட்டகலுமிரவியுதித் தொடுங்குவதெனதுணர்ந்தோர்

வீணுள்பட்டொழியாமல விரும்புவர்நற்றவமே. (1)

ஃருவினின் னுமழிந்துபோங் கண்டகுழந்தையினுங்குமாப்
பருவந்தனி லும்போந்தருணப் பருவந்தனி லுமழிந்துபோ
முருவநடுங்குமுப்பதினு மொடுங்குமெந்தக்காலையினு
மொருவியழிதலியலபாகு முலகத்துடலின்வாழ்க்கையுமே.

ஆக்குபஞ்சாக்கர மிலலாதநாவுக்குமன்றையற்ற

சேய்க்கும் பசியற்ற நேரத்திலுணுகுஞ் சீவித்தின்னுப

பாக்கும் பெண்பாலற்ற நித்திரைக்கும் புதுப்பாணைபுரு

மீய்க்குஞ் சுகமுமுண்டோ வெள்ளைநாவ லிருப்பவனே.

ஆந்தைவீச் சிட்டதுவு மம்மறவன் கொன்றதுவுஞ்
சார்ந்திருந்தோரோடிப்போய்ச் சாற்றியதும்-வேந்தன்முதல்
பண்ணெ சுற்றத்தார் பரிந்தோடி வந்ததுவும்
கண்டிருந்தும் பேசுவரோ காண். (௨௯௭)

அம்மாவெனவலற வாருயிரைக்கொன்றருந்தி
இம்மானிடொல்லா மின்புற்றிருக்கின்றார்
அம்மாவெனுஞ்சுத்தங் கேட்டகன்றமாதவர்க்கும்
பொய்ம்மாரினாயமெனிற் புசித்தவர்க்கென்சொல்லுவதே. ()

கலையெலாமுணர்ந் தானேனுங் கரிசறத்தெளிந் தானேனும்
மலையெனவுயர்ந் தானேனு மனமயலகன் றானேனும்
உலகெலாம் புகழ்ப்பல்லோர்க் குதவிய கையனேனும்
இலகியவிரக்கமின்றே லெழுநரகடைவனன்றே. (௨௯௯)

கொலையிலானுதவுமன்னங் கூறிந்பேரமுதமாகும்
கொலையினனளிக்குமன்னங் கூறில்வல்விடமதாகும்
கொலையினனளிக்குமன்னங் கொடும்பவமளிக்குமூலம்
கொலைஞர்தம்மனையி லுண்பான் கொலைஞனையாவனன்றே.

இத்திறனருள்கைப்பற்றி யுயிர்க்கெலாமிதத்தைச்செய்க
சத்தியமிரக்கமின்றேன் முத்தியைச்சார்கிலார்சற்
பத்தியாலியாகஞ்சாரும் யோகத்தாற்பரமஞானம்
சித்தியாமிதற்காதாஊர் சீவகாருண்யமன்றே. (௩௦௧)

அவரவர்வினையி னவரவர்வருவா ரவரவர்வினையளவுக்
அவரவர்போக மென்றதேயாயி னருக்கார் துணையதாகு

வர்கள், அவரவந்தேக முளபொழுதுடனே யாதரவாரென
நாடி, அவரவரடைத னெறிகன்மத்தடையு மாதரவாதர
வாமோ. (௩௦௨)

நடலைவாழ்வுகொண் டென்செய்தீர்நாணிவீர்
சுடலைசேர்வது சொற்பிரமாணமே
கடலினஞ்சமு துண்டவர்கைவிட்டா
லுடலினர்கிடந் தூர்முனிபன்டமே (௩௦௩)

ச ர்ளிக்ருமாலாக்கி காற்குவிலங்காக்கிப்
பிள்ளைக்கடையாணிப் பின்னிறுக்கிப்-பொல்லாக்
கடுமிடற்றன்றேராணைசன் சுற்பித்துயிர்பாப
படுகுழியிற் பாச்சுவதைப பார். (௩௦௪)

எல்லார்க்குநல்லவனிங்கில்லை யங்டுல்லையெங்குமில்லை
எல்லார்க்குநல்லவன் சந்திரனாபினுமேந்திழைபா
ரெல்லார்க்குநல்லவனா யேயிருந்திலனென்றிகழ்வா
ரெல்லார்க்குநல்லவனையே புகழ்க்கச் சியேகம்பனே. (௩௦௫)

வீட்டுத்தலைவனின்ராள் வணங்கார்தம்விரிதலைசும்
மாட்டுத்தலைபட்டிமாட்டுந் தலைபுன்வராகத்தலை
யாட்டுத்தலைவெறிநாய்த் தலைபாம்பினடுந்தலைகந்
பூட்டுத்தலைவெம்புலைத்தலை நாற்றப்புழுத்தலையே. (௩௦௬)

பகுதிதகுதி விசுதியெனும்பாட்டில்
இ'கலிலிடையை ரிரட்டிந்-தகவி
னருச்சித்தானமுன்னு மதுகடையாங்குண்டார்
திருச்சிற்சபையானேத் தேர்ந்து. (௩௦௭)

கங்கையிற்படிந்திட்டாலும் கடவுளைப்பூசித்தாலும்
மங்குலபோந்தேகோடிநானம் வள்ளலாய்வழங்கினாலும்
சங்கையில்லாதஞான சாஸ்திரமுணர்ந்திட்டாலும்
பொங்குதும்புலாபுரிப்போன போயநரகடைவனன்றே. ()

வேதவாகமசாத்திரபுராணங்கள் விளங்கவேகறனுணர்ந்
தவற்றைத், தீதறவெவர் மருத்தெளிவுறவோதிச் செப்பியவந்
நெறியதனிந், சாதகமிலாதருவினையொருவன னுனடைந
தானாதம்வினவல, ஏதமாங் முதைபினைக்குங்குமததி வியல
புகேட் டிடுதலபோலனதே. (௩௦௩)

எவ்வுலகும்பராபரணசந்திய தாகு
மிலங்குமுயிருடலனைத்து மீசன்கோயில
எவ்வுயிருமெம்முயிர்போ லென றுநோகதி
யிரங் காதுகொனறருந்து மிழிவினோரை
வவவியெமதூதாரந் தண்டஞ்செயது
வல்லிரும்பை யுருக்கியவர்வாயிலவார்த்து
வெவ்வியதிபெழுநாகில வீழ்த்திமாறு
வேதனைசெய்திடுவரென வோதுநாலே. (௩௦௦)

எப்பிறப்பாயினுமே மாபபொருவதற்கு
மக்கட்பிறப்பிற் பிறிதிலலை-யப்பிறப்பிற்
கற்றலுங்கற்றவை கேட்டலுங்கேட்டதன்க
ணிற்றலுங்கு -ப் பெறின. (௩௦௧)

தாழந்தவருணத்துதித்தோருந் தக்கோராவரொழுக்கத்தால
வீழ்ந்தவொழுக்கத்தாரிழிவர்மேலாம்வருணத்துதித்திடினுஞ்

சூழ்ந்ததுணையாஞ்சிறப்பின்பஞ் சுரக்குமதனாலுயிர்தனினும்
வாழ்ந்தவொழுக்கமோம்பிடுக வழக்கினிடும்பையேதருமே.

இந்திரியக்குஞ்சரத்தை ஞானவிருங்கயிற்றாற்
சிந்தனைத் தூண் பூட்டித் திதிபெறப்பந்திப்பா
ரிம்மைப்பயனுமினிச் செல்கதிப்பயனுந்
தம்மைத்தலைப்படுப்பார். (௩௧௩)

இளையானடக்க மடக்கங்களைப்பொரு
ளில்லான்கொடையே கொடைப்பயன்-எல்லா
மொறுக்குமதுகை யுரனுடையாளன்
பொறுக்கும்பொறையே பொறை. (௩௧௪)

தான்கெடி னுந்தக்கூர்க்கே டெண்ணற்கதன்னுடம்பி
னூன்கெடி-னுமுண்ணூர்கைந் துண்ணற்க-வான்கவிந்,
வையகமெல்லாம் பெறினுமுரையற்க
பொய்யோடிடைமிடைந்த சொல். (௩௧௫)

தானேதனக்குப் பகைவனுநட்டானுந்
தானேதனக்கு மறுமையுமிம்மையுந்
தானேதான்செய்த வினைப்பயன்மறுத்தலாந்
தானேதனக்குக் கறி. (௩௧௬)

என்புகாலாக விருதோளும்வேயுளா
வொன்பதுவாயினு மூற்றறாந்-தூர் பக்
குரம்பையுடையார் குடிபோக்குநாக்கிக்
கவர்துண்ணிப்போந்த கழுகு. (௩௧௭)

அலகிலாமறைவிளங்கு மந்தணராகுதிவிளங்கும்
பலகலையாந்தொகைவிளங்கும் பாவலர்தம்பாவிளங்கு
மலர்குலாந்திருவிளங்கு மழைவிளங்கும்னுவிளங்கும்
உலகெலாமொளிவிளங்கும் உழவருமுழுமுவாலே. (௩௧௮)

கருவிநஞ்சாதிதம்மாற் காமராருயிரைக்கொல்வோர்
வெருவுறச்சூறைகொள்வோர் மேவியாறலைப்போர்கள்வ
ருருவளர்பிறனில்வேட்போ ருவர்முதலோரைக்கோறல்
பருவருபாவமன்று பயிர்களைகளைதல்போலாம். (௩௧௯)

மழைபின்றிமாநிலத்தார்க்கில்லை-மழையும்
தவமிலாரில்வழியில்லை-தவமும்
அரசிலாரில்வழியில்லை-யரசனும்
இல்வாழ்வாரில்வழியில். (௩௨௦)

பரிசனம்பகைவர்கள்வர் படர்தருமுயிர்கடானென்
றுநாசெயைந்திடத்தினாலு முலகிடைபிழையுறெய்தா
வரிசையிற்காத் துநீதி வழக்கினுர்தம்மைமொத்திக்
கரிசறப்பொருளுங்கோடல் காவலர்தருமமைந்தா.

பத்திமைசான்ற படையும்பலர்தொகினு
மெத்துணையும்ஞ்சா வெயிலரணும்-வைத்தமைந்த
வெண்ணிலுவாவிழு நிதியுமீம்மூன்று
மண்ணானும்மே ிந்தர்க் குறுப்பு. (௩௨௨)

ஐயநிலுந்தம்மை யடையவொழுதுதல்
எய்துவதெய்தாமை முற்காத்தல்-வைதலு

மாறேற்குமன்னர் நிலையறிதலிம்மூன்றுஞ்

சீரேற்றபேரமைச்சர் கோள்.

(௩௨௩)

தன்னுகொளாத மனைவாழ்க்கையதுதன்னின்

வெங்கிரயம்வீழும் வகையேவிழுமிதம்மா

வன்னரொடுமேவியம ராடவர்தமக்குப்

பின்னுமொருகூற்று முளதோபிணியுமுண்டோ. (௩௨௪)

பிரமசாரிவனத் துறைவோன் பேணுந்துறவிதென்புலத்தோர்

குரவர்தேவர்விருந்தொக்கல் கோக்கண்மறையோரிற்றத்தோர்க

ளிரவலாளருதுப்பிலர்களெய்தும் பிணியாளர்கண்முதியோர்

விரவுபாலர்சிசுதமதுமிசையோரிவரையோம்புகவே. (௩௨௫)

பண்டோரான்பெண்ணமைத்தவ விருவருக்குமனமிய

றநிப்பரனிரக்கம், கொண்டளித்தமுறைகடந்து கள்ளவழி¹

புனார்ச்சிசெயுங் கொடியோர்தம்மை, மண்டலமேவாய்பிளந்

து விழுங்காயோவவர்தலைமேல் வானுலாவும், கொண்டலே

பேரிடியை வீழ்த்தாயோவிதுசெய்யிற் குற்றமுண்டோ. ()

ஒருவருமறிகிலா மெனவோரொண்ணுதல்

கரவயற்குமரரைக் கலத்தல்பூசைதன்

னிர்ருவிழிமூடிமற் றெவர்கள்பார்வையும்

தெரிகிலாதெனப்பயன் றிருடலொக்குமே. (௩௨௬)

உணர்வறுஞ்செல்வமு முயர்வுமேயதும்

குணமறுங்குலமறுங் கொடியரே யெலா

மணவுறநரருறு மாயுடேயுமால்²

கணமறுமாதர்தோள் கலக்குந்தூத்தர்தர்க்கே. (௩௨௭)

விவேகசிந்தாமணி.

சுரு

மற்றொருவனைச்சேர் மாதிந்தாலும் வசைகிற்குமுலக
முள்ளவன், சுற்றமும்வாழ்வுந் துணையுமேநீங்குஞ் சோரநா
யகனுமேமதியான், பெற்றசந்தியு நிழிவுறுமாண்ட பின்னு
றுங்கொடுவெநிரகம், சந்நேரங்கொள்ககத்தினுல்வினையுந்
தனமையீதரிவையிருணர்வீர். (௩௨௬)

அடுத்தபடியோ ஸந்திரிவாள் நவனுக்குமுன்னுண்பா
ளடக்கமிலலாள், கடுத்தமொழிபேரொ வாள் சிறுதனந்தேடு
வளிவனைக்கலந்துவாழ்தல், எடுத்தவிடைக்கொடியாரேதண்
டலையாரேபெவர் க்கு மின்பமாகச், குடித்தனமேசெயவேண்
டிப் பிடாரிதனைப்பெண்டுவைந்துக் கொண்டதாமே. ()

ங்குலிற்பதிவிளங்குங் கதித்திடும்பகற்சாலத்தில்
சேங்கதிர்விளங்குமனநிச் சிறந்திடுரு லகமும்
பொங்கியதன்மத்தாலே போனதுவிளங்குமென்றும்
வங்கிஷம்விளங்குநல்ல மகவினாறுனுமென்றே. (௩௩௬)

வாருநீராரென்னவிந்துவானென்னலும் மதிமோசம்வந்
ததென்றே வாய்குளறிமெய்யெலா நடுநடுக்குந்துபின் வந்தகா
ரியமேதென, சீருலாவிசகரம் தேனுவேதாருவே சிந்தாமணி
க்குகிகரே செப்புவசனத்தரிச் சந்திரனையென்னலுஞ் சினந்
திருகணுஞ்சிவந்து, ஆரைமீமாடுகன் மரமென்றுரைத்ததும்
லாதரிச்சந்திரனென் ட அடாதசொற்சொற்றனை யார்க்கடி
யுயாபினேம் யார்கையிற்பெண்டைவிற்போம், திருமோவிந்

தவசை யென்றொன்றுமீயாத தீயரைப்பாடாதருள் திருமன்
றுண்டுரின்று நடமொன்றுபுரிகின்ற தென்றில்லைநடராஜனே

என்பொருளென்பொருளென்று சீவன்விடுமனமேயொ
ன்றியம்பக்கேளாய், உன்பொருளானுலதன்மே லுன் னுமம்வ
ரைந்துளதோ வுன்றனோடும், முன்பிறந்துவளர்ந்ததுகொ
லினியுனைவிட்டகலாதோமுதிர்த்துநீதான், பின்பிறக்கும்போ
ததுவுங் கூடவிறந்திடுங்கொல்லோ பேசுவாயே. (௩௩௩)

வான்குருவியின்கூடு வல்லரக்குத்தொல்கரையான்
தேன்சிலம்பியாவர்க்குஞ் செய்யரிதால்-யாம்பெரிதும்
வல்லோமேயென்று வலிமைசொலவேண்டாங்காண்
எல்லார்க்குமொவ்வொன் றெளிது. (௩௩௪)

காணாமல்வேணதெல்லாங் கத்தலாங்கற்றோர்முன்
கோணாமல்வாய்திறக்கக் கூடாதே-நாணாமல்
பேச்சுப்பேச்சென்னும் பெரும்பூனைவந்தாக்கால்
கீச்சுக்கீச்சென்னுங் கிளி. (௩௩௫)

கற்றதுகைம்மண்ணவு கல்லாதுலகளவென்
றுற்றகலைமடந்தை யோதுகிறாள்-மெத்த
வெறும்பந்தயங்கூற வேண்டாம்புலவீர்
எறும்புந்தன்கையாலென்சாண். (௩௩௬)

மாநிலங்காவலனாவான் மன்னுயிர்காக்குங்காலேத்
தானதனுக்கிடையூறு தன்னுற்றன்பழி -னத்தால்
ஊனமிகுபகைத்திறத்தாற் கள்வராலுயிர்தம்மால்
ஆனபயமைந்துநீர்த் தறங்காப்பனல்லனோ. (௩௩௭)

கொடியமன்னவர்க்குக் குடிகளையொன்றோ கோட்டை
யேயமாக்களமவர்த, மடிகடோய்நிலமெங் கணும்படுகுழி
யா மயின்றிடுமன்னமும்விடமாம், நெடியவாசனமேகாசன
மேடை நிமிருழையோர்நமன் றூதர், கடிமனைமயானக்காடு
னிற்கொடுங்கோற் காரணருய்யுமாறெவனோ. (௩௩௮)

குணமிருந்தாலுங் குலமிருந்தாலுங் கொழுந்தமிழின்
மணமிருந்தாலு மதியிருந்தாலுங் வழுத்தியவங்
கணமிருந்தாலு மொருகாசுபெறுதுசிங் காரவரைப்
பணமிருந்தாலவர்க்கெல்லாருமஞ்சலி பண்ணுவரே. (௩௩௯)

ஆவியனையானையோர் பொழுதுபிரிந்தவளில்ல மணுகு
காலே, மேவுபாங்கியைக்கண்டாண் டீணையின்றிவருந்தின
ளோ மின்னொளென்றேன், நாவிதனுக்குண்டோகாண் மயிர்ப்
பஞ்சமலப்பஞ்ச நாய்க்குமுண்டோ, தேவிதனக்குண்டோ
வாண் பஞ்சமென்றாளதனபொருளைத் தெரிகிலேனே. ()

தையலில்லம்புகும்போதென் சுதன்குரலைக்கேட்டொ
துங்கித் தாழ்வாரத்திற், பையவொன்றிச்செவிகொடுத்தேன்
பாலனைப்பார்த்தக்கோதை பணமீயென்றான், ஐயனிந்திடி
லெல்லா முனதென்றனவன் றூங்கு மமயம்பார்த்தோர், சை
யமெடுத்தவன்றலைமேற் போடுவாய்போடுமுன்னுன் றமுவே
னென்றான். (௩௪௦)

மன்னொருவூரின்பேரா முதலெழுத்தில்லாவிட்டால்
ானகர்மன்னன்பேரா நடுவெழுத்தில்லாவிட்டால்

கன்னபாமிருகத்தின்பேர் கடைபெழுத்தில்லாவிட்டால்
உன்னியதேனினபேரா மூரின்பேர்விளம்புவினே. (மதுரை)¹

நாணியென்பதைநாரியென் துரைத்திடுநசையால்
வேணுவானதுவளைந்து போய்ப்புகுந்ததுவென்றால்
காணலாவதோருருவமெய்த் நாரியைக்கண்டால்
பூணுவார்மயல்காளைபரென்பதுபுதிதோ. (நசுந)

சீராதையற்ற வைவன்வாகனஞ் சேரவந்து
பாராருநான்முகன வாகனத்தன்னை முனபற்றிக்கொளவி
நாராயணனுயர் வாகனமாபிற்று நம்மைமுகம்
பாசான்மைவாகனன் வந்தேவயிற்றினிற் பற்றினனே. (1)

குட்டுதற்கோழிள்ளைப்பாண்டியனில்கில்லைக் குறும்பிய
ளவாக்கானதக்குடைந்துதோண்டி, எட்டி னமட்டலுப்பதில்
கோவிலவிலலை இரண்டொன்றாய்முடிந்துதலையிறங்கப்படு
ட்டு, வெட்டுதற்கு மாகவியொட்டக்கூத்தனிலலை விளையாட்
டாக்கவிதைதனைவினாந்துபாடித், தெட்டுதற்கோவிலிலலா
த்துரைகருண்டு தோமே வகும்புலவெனத்திரியலாமே. (1)

ஆனையுரித் துபதலையிப்பாந்திட்டியும்பட்டு
மானபழிந்தாங்கிறத் தெதி நத்தமதுரைச்சொக்கர்
ஞானம் உபபெறுவாபுவதெல்லாஞ் சொக்கநாபியாள்
பாணையிற் தருமுகூர்நுதினுவலவந்தபாக்யமே. (நசுசு)

உருப்பைவிட்டயலுந்நெடி துநாடி வவசெய் திருகை
யுஞ்சிந்தையுமவருந்தி, செருபைபுறிநிறந்தமதனை
சூட்டத் திருமுடிவே உமென்றியானே, மருப்பையுங்குயா

த்தலத்தையுஞ்சக்ர வாகத்தையும்வடகனகப், பொருப்பையு
ம்படைத்துத்தெளிந்தபின்படைத்தபுளகிதபூரணமுலையாள்.

அறந்திகழ்வமுமகிலமுமிதனூழியுமென்றயன்படை
த்திலனோ, சிறந்தவேல்விழிபைமுனபடைத்தயர்ந்து செங்க
ரஞ்சோர்ந்ததோதிகைத்து, மறந்ததோகரந்துவைத்ததோக
ளப வனமுலைபொறைசுமந்துருதி, திறந்ததோவுளதோவில
லையோவினிமே லெய்துமோவறியொணாதிடையே. (௩௪௮)

முகிலவென்றறலைச்சுடித்துசைவலத்தை முனிந்துடொ
ற்கடுக்கையைமுடுக்கி, அகினலும்புகையுந்தகரமுட்டிமுரு ம
ளேஇப்பபவிரீரிலேநனேந்து, பாகலவாருடைந்தவரை யினுல
வங்கிபாலமலர்த்தாராயிநவரீனா, டிசலெய்க்கருதியிருடி
னடாலிந தெழுந்தனசெழுந்தடங்குழலாள். (௩௪௯)

பயிர்சுடிந்தனவும்பட்டபாமாமும் பண்டைநாளுங்கவெ
ள்ளென்பும், உயிர்பெறாபொருட்டுப்பளிநமும்பாணு மொழு
கியதேனுமாமுதும், குயிலினிற்கு லுங்கினியினினமொழி
யுங்குமுலும்பா முங்குழைத்திழைத்து, மயிலியற்சாயலவா ஸ
தறனக்கு மலாயன்வகுத்ததெனமொழியாள். (௩௫௦)

கடவினைக்கயிலைக்கனைரைமென்பினையைக் காவியைக்
கருவிளமலரை, வடுவினைப்பொடியமறலியைவையை வாரீ
வென்றறவுநீண்டகல், சொடுவினைக்குடிகொண்டிருபுறந்தா
க்குமிழையுங்குழையையுஞ்சுடி, விடமெனக்கருபுறநரிப
துன்கை வேலினுங்கூரியவிழியாள். (௩௫௧)

சுணங்குபூத்தொருகாழ்மணிவடங்கிடந்த துணையிளவ
 னமுலைசுமந்து, வணங்கிநாடோலுந்தேய்ந்ததோபெருகும்வீ
 னப்பெனுங்கடலுளாழ்ந்ததுவோ, கணங்கொள்வண்டார்க்கு
 ங்கணைமதன்கண்ணே நெய்தலுங்கழிந்ததோவன்றி, யணங்க
 ரவல்குற்றேர்மிசைவதியு மனங்கனோவிடையறிகிலமால். ()

அன்னமுமியற்றிய வறனும்விற்வர்

கொன்னவன்மறையினால் கூலிக்கீந்தவர்

முன்னகைசெய்துபின் பலகமொழிந்தவர்

சொன்னவைவழுக்குநர் துறக்கமாள்வரோ, (௩௩௩)

இழைவனையமைச்சனா யிருந்துசெற்றவர்

கறவைகள்பருகுநீர்க் கயங்கடூர்த்தவர்

பொறைவனக்கிளிகளும் வளர்க்கும்பூவையுஞ்

சிறைபடுத்தவரெலாந் துயிரிற்றீர்வரோ, (௩௩௪)

தேவருக்கெனவிரந் துண்ணுந்தீயவர்

யாவருக்கும்படு நின்றதையேற்றநர்

காவெனப்பிரர்வைத்த நிதியங்கைக்கொளும்

பாவமுற்செய்தவப் பழியொழிப்பரோ, (௩௩௫)

துன்பம்வேட்டலகூழ்வதுகுழுங்காலதுபோ

லின்பமென்பதுமுயனறுமுலாதுவந்தெய்து

முன்பராபான்முடித்ததேமுடியுமென்றெண்ணி

யன்பராயத்தொழமுயல்வதேமுயற்சியன்றறியார், (௩௩௬)

யாதுமீசனுக் கிடமலராயினுமிழிந்த^ய

போதுவீர்த்ததுமயிர் செறிந்ததுவண்டுபொரும்பூத்

தாதுநாறிடா ததுவிரியாததுசைவத்

தாதுதூய்மையில்லாததென் றேழையுமொழிப்பார். ()

கையசையாதெழுத்தோ னாந்தன்றிக்கருதிடாது

பையவீரடிக்குநாப்ப னோரடிப்பாப்பேறாது

செய்யகூலகட்டின்முற்றிச் செல்கின்றசெல்வமாதர்

தொய்யநடையிற்குமும் வலத்தினர்முத்திகுழ்வார். ()

பூசையில்லாதானுண்டி. புழுப்பிணம்புலையன்கட்டம்

மாசுளபாவமொக்கும் வாஸினிற்றீயில்வீழ்ந்து

நாசமாவதுவேனன்று நற்குலம்பிறந்தானேனும்

தேசளாரவனைத்திண்டிற்றரிசிக்கில்நினைக்கிற்பாவம். (௩௫௯)